

په يامه كاني حهق و نور

په يامي (۱۸)

عقيده ي نه هلي سوننه و جه ما عه

لاي شيخه كاني نه هلي ته صهوف

نوسيني

ثيمامي ته بو قاسم عبد الكريمي كوري هه وازيني قوشه يري (و ۶۵ك)

ليكوئينه وه و په راويژدانان

باوكي غه زالي مه لا په زوان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی لیکچر

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وآله، وصحبه، ومن والاہ.

أما بعد:

"خوشہویستان": وەرگێڕ مامۆستا عبد الکریم فەتاح ریسالەى قوشەیری کردووہ بە کوردی، خودا پاداشتی خیری بداتەوہ، ئیمەش کہ سەیری بەشی یەکەمی ئەو وەرگێڕانەمان کرد، کۆمەڵیک هەلەى وەرگێڕانمان تیییدا بینى. وە هەر وەها دەستەواژە هەبوو نە کرابووہ کوردی، ئیتر لەبیری چووہ، یاخود بە ئەنقەست کردوو یەتی لەبەر حیکمەتیک. وە هەر وەها هەندى هەلەى زەقى وەرگێڕانى کردبوو لەمەر وەرگێڕانى ئەسمائو سیقاتى خودا. بۆیە ئیمەش وەك ئەمانەتى زانستى و دینى بریارماندا کہ بەراوردی بکەین بە خودی دەقە عەرەبىیەکە. لەوہوہ هەلەکانمان راستکردوہ. بۆیە گۆرانکاری زۆر کراوہ لە خودی کوردیەکە، هەتا شوین هەیه بەتەواوەتى شیوازی دەرپىنى کوردیەکەى مامۆستا

عبد الکریم فہتتاجمان رپہشکردوہ تہوہو تہعبیریکی جوانترو ٹاسانترمان
داناوہ.

تہوہی لہو عہقیدہدا بہدی دہکری تہوہیہ: کہ بیروباوہری تہہلی
سوننہو جہماعہ گرینگیہکی تہوتوی ہہبوہ لہ دیدگای عاریفہکانی
تہہلی تہصہوف، کہ زور دہستہواژہ ہہیہ خہلک وا بہ ٹاسانی تی
ناگات مہگہر خوی تامی کردبی و، رچووبی لہو زانستہدا، چ لہ
ٹیسٹیدلالہ نہزہریہکہ، وہ چ لہ ٹیسٹیدلالہ عہمہلیہکہ. ہہر بویہش
ناتوانی وا بہ ٹاسانی لہ وتہکانیان تیہگہی بہبی ہہژموننی نہزہری و
عہمہلیت لہو مہیدانہدا.

ٹیمامی قوشہیری بہیانی عہقیدہی تہہلی سوننہو جہماعہی کردوہ
لہ "ریسالہ" بہناوبانگہکہیدا، کہ تییدا وتہی ناودارتیرین و گہورہترینی
مہشایخہکانی تہہلی تہصہوف خستوہتہروو، تاوہکوو خہلکانیک بہ
ہہلہ لہ پیشہوایانی تہہلی تہصہوف تیہگہن و بہ تہہلی بیدعیان لہ
قلہم نہدہن. وہ تہوہش بزائہ زاناکانی تہہلی سوننہو جہماعہ لہ

هه‌رچوار مه‌زه‌به‌به‌ گه‌وره‌که‌ی ئیسلامدا په‌یوه‌ندیه‌کی گورج و گۆلیان له‌گه‌ڵ ته‌سه‌وف هه‌بووه‌، چونکه‌ ته‌سه‌وف رووحي دینداریتی ته‌وان و گشت تاکیکی موسلمان بووه‌. ته‌وه‌ی ره‌تی بکاته‌وه‌ ته‌وه‌ ره‌تی پایه‌ی سییه‌می دینی کردووه‌ که مه‌قامی "ئیحسانه". جا ته‌وه‌ی له‌و په‌یامه‌دا خراوته‌ پروو پیشاندانی ناوه‌ندیتی مه‌شایخه‌کانی ته‌هلی ته‌سه‌وفه‌، له‌مه‌ر بابه‌ته‌ کیشه‌ له‌سه‌ره‌کانی عه‌قیده‌. وه‌ ته‌گه‌ر بشته‌وی به‌ته‌واوته‌ی له‌ وته‌ی ته‌و زاتانه‌ تیبگه‌ی له‌سه‌رته‌ پیشینه‌ت هه‌بی هه‌روه‌ک گوتمان، چونکه‌ ته‌و په‌یامه‌ بو‌ ئاستی په‌لی خه‌واصی خه‌واص نوسراوه‌. به‌لام به‌ ته‌ندازه‌ی توانا هه‌ولمداوه‌ تیشکینک له‌ په‌راویژدا بجه‌مه‌ سه‌ری. وه‌ هه‌روه‌ها پیناسه‌ی ته‌و مه‌شایخانه‌ش بکه‌م. وه‌ هه‌روه‌ها سه‌نده‌ی وته‌کانیشیان به‌ینم، چونکه‌ وه‌رگه‌ی له‌ کوردیه‌که‌ ره‌شی کردووته‌وه‌. وه‌ هه‌روه‌ها چهند بابه‌تانیکم له‌سه‌روه‌ه‌ له‌گه‌ڵ مه‌تنه‌که‌ زیادکردووه‌ که ئیمامی قوشه‌یری نه‌یانی هه‌یناوه‌ ته‌مه‌ش بو‌ ده‌له‌مه‌ندکردنی ته‌و پرسانه‌یه‌ که جیگای مشتومرن له‌ عه‌قیده‌دا، وه‌ له‌ویش ئاماژه‌یان پێ ده‌که‌م که کامه‌ بابه‌تم زیادکردووه‌.

ئەمەوى سۇپاسى ھەموو كەسى بىكەم لە يارمەتيدان و نوسينەوہو
كۆكردنەوہى ئەو پەيامە، خودا پاداشتى بەخېريان بداتەوہ. وە ھيوا
خوازم ئەم كارە كەمە بېتتە توپشوى قيامەتى ھەموو موسلمانىك، وە
بېتتە ماىەى روو سېتتيمان لەبەردەم خواو فروستادە نازدارەكەى و،
ئەوليا پاكەكانى. آمين. آمين

لېكۆلەر

باوكى غەزالى مەلا رەزوان

۱۸/ربيع الثاني / ۱۴۴۲ كۆچى

۴ / ۱۲ / ۲۰۲۰ زاينى

پېناسەيەكى ئىمامى قوشەيىرى

ئىمامى ئەبو قاسم عبد الكرىمى كورپى ھەوازىنى كورپى عبد الملكى كورپى تەلھەى كورپى محمدى ئىستووائى قوشەيىرى نەيسابوورى شافىئىيە ئەشعەرىيە. كەسىكى موحەددىس و، موفەسسىرو، خواناس و، زاھىدو، صوفى و، زانايەكى بىللىمەتى ئەم ئوممەتەيە. لە داىكبوى مانگى رەببىيە يەكەمى سالى ۳۷۶ كۆچىە لە شارى "ئىستووا". وە ناسناوى قوشەيىرىشى دەگەرپىتەو و بۆ ھۆزى قوشەيىرى كورپى كەعب.

ئىمامى عبد الغافرى نەيسابوورى لە بارەيەو دەفەرمووى: "ئىمامە بەرەھايى، فىقھزان و، موتەكەللىم و، ئوصولى و، موفەسسىرو، ئەدىب و، نەھوى و، نوسەرو، شاعىر بوو. زمان و گەورەى سەردەمى خۇى بوو، وە نەھىئىيەكى خدا بوو لە نىو دروستكراوانى، وە خولگەى ھەقىقەت بوو، وە كانگاي خۆشبخەتى بوو. كەسىك بوو كە زانستى ئوصولى دەزانى لەسەر مەزھەبى ئەشاعىرە، وە فروعىشى دەزانى لەسەر مەزھەبى شافىئىيە".

وهفاتی

له بهیانی رۆژی یه کشه مەمی ١٦ / رهبیعی یه که می سالی ٤٦٥ کۆچی له شاری نهیسا بوور وهفاتی کردوو. وه له ته نیشته شیخه که می خووی شیخ ئەبو عەلی دەققاق نیژراوه.

کتیبه کانی

١- أربعون في الحديث.

٢- إستفاضة المرادات.

٣- بلغة المقاصد.

٤- التخيير في علم التذكير في معاني إسم الله تعالى.

٥- التيسير في علم التفسير.

٦- عيون الأجوبة في فنون الأسئلة.

٧- الفصول في الأصول.

٨- كتاب المعراج.

٩- لطائف الإشارات في تفسير القرآن.

١٠- المنتهى في نكت أولي النهى.

١١- ناسخ الحديث ومنسوخه.

١٢- نحو القلوب.

١٣- حياة الأرواح والدليل إلى طريق الصلاح.

١٤- شكايه أهل السنة بحكاية ما ناهم من المحنة.

١٥- منشور الخطاب في شهودي الألباب^١.

^١ بيناسهى ئيمامى قوشه ييرى ليكوله نوسيوويه تى. پروانه: (الرسالة القشيرية) (ل٥) ط. دار الكتب العلمية. باوكى غه زالى

تەوحیدو بنەماکانی عەقیدە لای مەشایخە صۆفیەکان

بسم الله الرحمن الرحيم.

لە ڕۆژنکردنەوهی بیروباوەری ئەم دەستەیه لە بابەتە ئۆصولیەکاندا (تەوحیدو بنەماکانی عەقیدە لای صۆفیەکان) ڕەحمەتی خویان لێ بێ، بزانی کەوا گەورە پیاوانی ئەم دەستەیه ڕێساکانی کاروباری ئاینی خۆیان لەسەر بنەمایەکی دروست لە یەکتاپەرستی بینا کردووە، بەو ڕێسایانەش بیروباوەری خۆیان لە بیدعە پاراستووە و نزیکبوونەتەوه لەوهی پیشین و ئەهلی سوننەت لەسەری بوون لە یەکتاپەرستیەک کە هیچ جۆرە پێکچواندن و پەكخستن، "تمثیل" و "تعطیل" تیدا نەبێت، وە بۆیان دەرکەوت و زانیان کەوا حەقیقەت و راستی مانای قەدیمیەت هەر هەبووی (قَدَم) چیه، و ئەو شتانەشیان لێکۆلیەوه و تەحقیقیان کرد کەوا سیفەتی بوونە لە نەبوون (واتە: سیفەتی هەبوو لەگەڵ نەبوویان لێک

جیا کرده وه، به مهش بۆیان دهر كهوت كهوا سيفه تی ههر هه بوویی دهریته
پال کی، وه سيفه تی نه بوونیش دهریته پال کی^۲.

ههر بۆیهش سهرداری ته م ریگه یه (شیخ جونهد) ره حمه تی خوی لی
بی دهرموویت: "یه کتاپه رستی ته نها کردنه وهی قه دیمیه تی ههر
هه بوویی خودایه له دروستکراو".

تهوان بنچینه کانی بیروباوه ریان به به لگه ره وشنه کان و شایه تییه
دیاره کان دامه زراو کردوه ههروهك ته بو محمدی جهیری (ره حمه تی خوی
لی بی) دهرمووی: "ههر کهسی به شایه تیک له شایه ته کانی خودا وه
له سهر زانستی یه کتاپه رستی نه وه ستیت ههنگای غرور ده یخاته ناو
چالی تیاچونه وه". مه بهستی بهو قسه یه ته وه یه: کهوا ههر کهسی
لابکاته وه به لای چاولیگه ریداو له به لگه کانی یه کتاپه رستی تیپرانه مینیت

^۲ ته وهی ناو کهوانه که روونکردنه وهی خومه.

له ریځاگانې رزگار بوون بهرده بیته وه و ده که ویتته ناو کۆت و بهندی
تیاچوونه وه.

جا ههر که سی سهرنج له گوزارشته کانی ئەم دهسته یه بدات و
قسه کانیان تاوتوی بکات ئیتر له کۆی و ته پهرش و بلاوه کانیان به هوی
تیرامانیه وه بوی دهرده که وی که وا ئەم دهسته یه له گه یشتن به ئامانج
که مته رخه میان نه کردوه، وه له بهرزبوونه وه بۆ داواکه یان بیباکیان
نه نواندوه.

ئیمه له م به شه دا کۆمه له رسته یه که له قسه بهر بلاوه کانیان به بیر
ده هیځینه وه له وهی په یوه سته به باته کانی ئو صوله وه، وه پاشان به دوایدا
ئوهی پیوسته له بیروباوه ریان به شیوه یه کی کورت و پوخت ده یځینه
پوو ان شاء الله.

ناسینی خودا

ئەبو بە کری شیبلی ئەفەر موویت: "واحد (کە خودایە) ناسراوە بەر
لە سنوورەکان و پیتەکان"^۳، ئەمەش راشکاوانەییە لە شیبلییەوه

^۳ شیخ ئەبو بە کری کورپی جوحدهری شیبلی لە بەغدا لە دایکبووه، بەلام
بنەرەتی خۆی دەگەریتەوه بو "ئویرون وەشنە" کە شاریکە لەو دیو
پرووبارەوه. هاوئەلی شیخ جونیدی بەغدادی و ئەوانەیی لەسەر دەمی ئەو
بوونە. شیخی زەمانی خۆی بوو لە پرووی حال و زانستدا. مەزەهەبی
مالیکی بوو. هەشتاو حەفت ساڵ ژیاوه. لە سالی ۳۳۴ کۆچی وەفاتی
کردوووه، گۆرە کەشی لە بەغدا یە. سەنەدی و تەکەیی شیخی شیبلی بەو
جۆرە یە: (ئیمامی قوشەیری دەفەر مووی: گویم لە ئەبو عبد الرحمن
محمدی کورپی حوسەینی سوللەمیەوه بوو رەحمەتی خۆی لی بی، ئەویش
گوئی لە عبد الله کورپی موسای سەلامیەوه بوو کە دەیفەر موو: گویم لە
ئەبو بە کری شیبلی بوو). ئەمانە هەمووی سەلەفی صالحن و عەقیدەیان
بەو جۆرە بوو کە ئوممەتی ئیسلام لەسەر چاکی رێگای ئەو زاتانە
یە کە نەنگن. باوکی غەزالی

دەریدەخات کەوا "قەدیم ھەر ھەبوو" پاکی بیگەردی بۆ ئەو سنووریک
بۆ زاتی نیەو، پیت بۆ کەلامی نیە.

پرسیار لە شیخ ڕووەیم کرا دەربارە ییە کەمین فەرزیک کە خودا
لەسەر دروستکراوەکانی فەرزێ کرد چی بوو؟

ئەویش فەرمووی: مەعریفەتە، لەبەر وتە یی خوی گەرە: «وَمَا
خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾»، واتە: جنۆکەو ئادەمیزاد
دروست نە کردووہ ئیلا بۆ ئەوہ نەبی کەوا من بیەستن.

جا ئیبن و عباس دەفەرمووی: "إلا ليعبدون" بەمانای "إلا
ليعرفون" دی، تاوہ کوو بمناسن^٥.

^٤ سورة الذاریات: ٥٦

^٥ شیخ ڕووەیمی بەغدادی یەکیکە لە شیخە مەزنەکان کەسیکی قورشان
خوین و شەرەزانیکی مەزەهەبی داودی زاھیری بوو، سالی ٣٠٣ کۆچی

شیخ جونہیدی بہغدادیش دہفرمووی: "یہ کہ مین شتیک لہ گہردانہی
 حیکمہت بہندہ پیویستیہتی ٹہویہ: بہدیہینہری دروستکراو بناسیت،
 وہ دایینراو بناسیت کہ چۆن دایینراوہ، ئینجا دہزانئ سیفہتی
 "بہدیہینہر" لہ "دروستکراو" وہ سیفہتی "قہدیم ہہر ہہبووی" چیہو
 لیکیان جیا دہکاتہوہ، وہ خۆی زہبوون دہکات بو بانگہوازہ کہی (واتہ:
 بہدہم بانگہوازہ کہیہوہ دہچی)، وہ دان بہ واجبسونی گوپرایہلی ٹہودا
 دہنی، چونکہ گہر کہسی خاوەن مولکہ کہی نہناسیت ٹہوہ دان بہوہدا
 نایت کہ مولک کی خاوەنیہتی"^۶.

وہفاتی کردوہ. سہنہدی وتہ کہشی (ئیمامی قوشہیری دہفرمووی:
 "گویم لہ ٹہو ہاتہمی صۆفی بو کہ دہیفہرموو: گویم لہ ٹہو نہصری
 طوسی بو کہ دہیفہرموو: پرسیار لہ پروہیم کرا). باوکی غہزالی
^۶ شیخ ٹہو قاسمی جونہیدی کوری محمدی بہغدادی، گہورہو سہردارو
 ئیمامی ٹہہلی تہصہوفہ. ئومتی ئیسلام یہک دہنگن لہسہر پاکی
 ریگاکہی. لہ عیپراق لہ دایکبوہو، بہلام بنہرہتی خۆی لہ شاری
 نہہاوہندہ لای ہہمہدان. شہرعزانیکی مہزہبی ٹہو سہورہ، وہ لہ

ئەبو طەيبى مەراغى دەفەر مووی: "عەقل بەلگەى بۆ ھەيە، وە
ھیکمەتیش ئاماژەى بۆ ھەيە، وە مەعریفەتیش شاھتەى بۆ ھەيە، بۆیە
عەقل نیشان دەدات، ھیکمەتیش ئاماژە دەکات و، مەعریفەتیش
شاھتەى دەدات: پاکی و بېگەردى عیبادەت تەنھا بە پاکی و بېگەردى
عیبادەتە ھەيە"^۷.

پرسیار لە شیخ جونەید کرا دەربارەى یەکتاپەرستى؟

مەجلیسى ئەبو سەوردا فەتواى داوہ لە کاتی کدا تەمەنى بیست سالان
بوو. ھاوہلایەتى خالى خوی شیخ سەرى سەقەطى و حاریسى موحاسەبى
و محمدى کورپى عەلى قەصصابى کردووه. لە سالى ۲۹۷ کۆچى وەفاتى
کردووه. ئیمامى قوشەیرى و تەکەى بەرزکردیتەوہ بۆ شیخ جونەید
سەنەدەکەى لەوئ نەھیناوه. باوکی غەزالى
^۷ سەنەدى و تەکەى ئەبو طەيبى مەراغى: (ئیمامى قوشەیرى
دەفەر مووی: محمدى کورپى حوسین پىی پراگەیاندم کەوا گوئی لە محمدى
کورپى عبد اللہ رازى بووه کە دەیفەر موو: گویم لە ئەبو طەيبى مەراغى
بوو. باوکی غەزالى

ئەویش فەرمووی: "تەنھا کەوتنەوێی یەکتاپەرست بە دەستەبەر کردنی تاوێکوو تەنھایی ئەو بە کەمائی یەکتایی ئەو: کە ئەو تاکەو لە کەس نەبووێو کەسی لێ نابیێت، بە نەریکردنی دژو ھاوبەش و ھاوشیۆ، بەبێ پێکچواندن و چۆنیەتی کردن و تەصەورکردن و نمونە نواندنەو: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^٨، واتە: هیچ شتێک وەکوو خودا و ھاوتای خودا نیە، لەگەڵ ئەوێش بیسەر و بینەرە".

پرسیار لە ئەبو بەکر زاھیر ئابادی کرا دەربارە ی مەعریفەت؟

ئەویش فەرمووی: "مەعریفەت ناو، ماناکە ی بوونی بە مەزنراگرتنی خودایە لە دڵدا بە جۆرێک رێگرت لێ دەکات لە پەخستن و پێکچواندن"^٩.

^٨ سورة الشورى: ١١

^٩ و تەکە ی ئەبو بەکر زاھیر ئابادی ئەمە سەنەدە کە یەتێ: (ئیمامی قوشەیری ئەفەرمووی: محمدی کوری یەحیای صوفی بۆی گێراپنەوێو

منیش ده لیم^{۱۰}:

واته: (نالئی خودا دهست و چاری ههیه که له خۆی بووه شیتته وه به لکوه ئه وه پیکچواندنه، وه بروامان به یه دو وه جهو هه موو سیفته کانی تر ههیه نهک به مانای ئه ندام و لاشه وه ئه وهی له زاهیردا به میشکی مرۆقدادی نه خیر حهقیقهتی زاهیری ئه و ئایه تانه بهس خودا ده یانزانی. سه له فی صالحیش زۆرینه یان ته فویز مه نهه جی بووه به وهی که له پیشووتر باسما لیه کرد، چونکه ئه وان بروایان به و سیفته تانه هه بووه نهک وه کوه ئه ندام به لکوه وه کوه ئه وهی که هاتوه، وه زیهنی خۆشیان له شوبهاندن و، ته جسیم و، ئه و ته یه پاراستوه که بلین: دهستی ههیه بهس له خۆی بووه شیتته وه نه خیر یهک کهس له پیشه واکانی سه له ف شتی

فه رمووی: عبد الله کورپی عهلی ته میمی صۆفی بۆی گپراینه وه له حوسینی کورپی دامداغیه وه که وا فه رموویه تی پرسیار له ئه بو به کری زاهیر ئابادیه وه کرا. باوکی غه زالی^{۱۰} روونکردنه وهی باوکی غه زالییه بۆ تیگه یشتن له بابه ته که.

وايان نه گوتووه، به لام په رډه وانی موجه سسیمه و موشه بییه و که رامیه کان
له و ریځایه لایانداو له فزیکیان داهینا که خودا دستي هیه له خوی
بوو شیتووه، و ه باقی سیفته خه به ریه کانی تریش، ئەمهش بیدعه یه ک
بوو له عه قیده دایان هیناو له ریځه ی سه له ف لایانداو خودایان
پیکچوواند به ئەندام و لاشه که پیچه وانه ی دیدو عه قیده ی سه له ف و
ئه هلی سوننه و جه ماعه ته، چونکه من و تو دست و په نجه و چاومان
هیه شایه ن به خو مانن، و ه نازه لانیس دست و په نجه و چاویان هیه
شایه ن به خو یانن، جا خوی گه و ره پیچه وانه ی بوونه و ه رانه نیتر چون
دروسته بگوتی: خودا دست و چای هیه به لام شایه ن به خوی؟
ئهمهش جهسته دانان و ئەندام دانانه بو خودا ههروهک له
شه رحی "عه قیده ی نه سه فی" و "ته حاوی" و "قه واعیدی عه قائیدی تیمامی
غه زالی" رده تمان کردووه ته وه. و ه کومه لیکیش له سه له فی صالح ئەو دهقه
موته شایه نه یان ته ئویل کردووه یه کی له وانه تیمامی ئەحمده که
تیمامی غه زالی ئەفه رمووی: "گویم له زانا متمانه پیکراوه کانی

مهزهه بى حهنبه لى بووه له به عدا كه دهيانغه رموو: ته حمه دى كورپى
حهنبه ل ليدوانى ته تويلكردنى سى فهرمووده دى داوه:

يه كه م: (بهرده ره شه كه راسته دى خواى گه وره يه)^{۱۱}.

دووهم: (من ههست به هه ناسه دى ره حمان ته كه م له لاي يه مه نه وه)^{۱۲}.

سييه م: (دلى ئيماندار له نيوان دوو په نجه دى خواى گه وره دايه)^{۱۳}.

جا ئيمامى ته حمه د له ماناى زاهيرى فهرمووده كه لايداوه و به
مانايه كى ترى شاينه به خوا ماناى كردووه، چونكه ته وه مرؤف و ناژه له

^{۱۱} كه حاكم له (مستدرک) (ب/۱/۴۵۷). وه ته به پرانى له (معجم

الأوسط) له عبد الله كورپى عه مره وه رپوايه تيان كردووه.

^{۱۲} ته به پرانى له (مسند الشاميين) (ژ ۱۰۸۳) له ته بو هوپه رپه وه رپوايه تى
كردووه.

^{۱۳} موسليم له (صحيح المسلم) (ژ ۲۶۵۴) له عبد الله كورپى عه مره وه
رپوايه تى كردووه

پېیوستیان به هه‌ناسه‌یه نه‌ك خودا. وه هه‌روه‌ها خودا ده‌ست قاچ و
 چه‌نجی نیه و لاشه نیه تا بچویندری، واتای وایه هه‌ست به ره‌جمه‌تی
 خودا ده‌که‌م له یه‌مه‌نه‌وه که وام لیّ ده‌کات وه‌کوو هه‌سانه‌وه‌ی دلّ و
 ده‌روون وایه و له ریّی هه‌ناسه‌کانی خوّمه‌وه هه‌ست به و ئارامی و
 ره‌جمه‌ته‌وه ده‌که‌م که له یه‌مه‌نه‌وه دی. دلّی ئیمانداریش له ژیر قودرته
 و ده‌سه‌لاتی خودایه. وه به‌رده ره‌شه‌که‌ش وه‌ك ئه‌وه وایه روو‌کنی‌کی
 بنه‌رته‌ی بیّ بو ناسینی خوداو روو‌کردنه خه‌ل‌کی بو لای. وه هه‌روه‌ها
 ئین و لجه‌وزی هه‌نبه‌لی ده‌فه‌رمووی: ئه‌جمه‌دی کوری هه‌نبه‌ل ئه‌و ئایه‌ته‌ی
 ته‌ئویل کردووه: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
 ١٤﴾، لیره به زاهیری ئایه‌ت گوايه خودا له روژی دوابی له‌ناو هه‌وردا

١٤ سورة البقره: ٢١٠

دی بۆ لای ئەهلی مه‌حشره. جا ئیمامی ئەحمده ئەو هاتنه‌ی به فرمان و
قودره‌تی خوی ته‌ئویل کردوه^{۱۵}.

وه چهنده‌ها به‌لگه‌ی تریش که له‌م کتیبه‌دا باسما‌ن لێوه کرد له‌باره‌ی
ته‌ئویله‌وه. جا ئەوانه‌ی ده‌لێن: ته‌ئویل نیه له ئەسمائو سیفات ئەمه
جه‌هل و ده‌مارگیری و چه‌واشه‌کاریه به‌رامبه‌ر ئومه‌تی خۆشه‌ویستمان^{۱۶}.

^{۱۵} پروانه: (دفع الشبهة التشبيه للإمام ابن المجوزي الحنبلي) (۲۶ل).
(فیصل التفرقة بين الإسلام والزندقة لحجة الإسلام أبو حامد
الغزالي) (۶۷ل) ط دار المنهاج.
^{۱۶} تا ئییره روونکردنه‌وه‌ی باوکی غه‌زالییه.

سيفه ته كانى خوا "پاكى و بيگه ردى بو نهو"

ٲه بو  ه سه نى بوشنجى ٲه  ه ٲى  واى لى بى  ه فه رموى:
"يه  تابى:  ه وه يه بزانيت  ودا به شته كان ٲىك ناچو  ندرى و
سيفه ته كانيشى نه فى ناكرين.

ٲه بو نه صرى  ه سفنجانى  ه فه رموى:  وسىنى كورى مه منصور
( ه لاج)^{١٧}  ه يفه رموى: " ه مووانى ٲابه ندى  روستكرن  ردوه،

^{١٧}  ه بو موغيس  وسىنى كورى مه نصورى  ه لاجى زاھىدى مه شهور،
 ه لكى به يزايه، به لام له واسيطى عىٲاق ٲىگه يشتووه.  اوه لايه ٲى  ه بو
قاسم جونھىدى به  دادى و  ه يرى  ه وى  ردوه. له سالى ٢٩٩  وچى
 ه ندى  ه سته واژھى له  الھ ٲى مه سٲى زيكره فيكردا  ه ٲرٲيوه كه
وته كان به ٲروكه ش ٲىچھ وانھى شه ريعه ته،  يتر  ه لڪيش  ه سه لائىان له و
وتانه ٲاگادار  رده وه و مه  كه مه  راو چھند سالىكى  ايند  ينجا له
سالى ٣٠٩  وچى به بى ٲه  مى كوشتيان. كه سه ره ٲا  ه سٲ و قاچيان به

چونکہ قەدیمی و ھەر ھەبوویی تەنھا بۆ خۆیەتی، وە ئەوەی بە جەستە دەردەکەوی سیفەتی لایەلا لەگەڵی دەبیّت. وە ئەوەی شى کۆبونەووی بە ئامرازەکانەو یە ھیزی ئامرازەکان کۆی دەکەنەو، وە ئەوەی کاتیک کۆی دەکاتەو کاتیک (دی) بلاووی پى دەکات، وە ئەوەی کەسیکی تر پراگیری دەکات لەبەر پىوستى پىیەو دەلکى، وە ئەوەی شى وەھم زەفەرى پى دەبات تەسەو پرکردن بۆ لای بەرز دەبیّتەو، وە ئەوەی شى شوینیک لە ئامیزی بگریّت لە کۆی بوون پى دەگات، وە ھەرکەسیکیش پەگەزى ھەبیّت داواکەرەکەى چۆنچۆنى دەبیّت.

پاکى و بیگەردى بۆ ئەو زاتیکە "سەر" سیبەرى بۆ ناکات، "زیر" ھەلیناگریّت، "سنور" رووبەرووی ناییتەو "لا" تەکی پى ھەلناچنیّت، "دا" چوار چۆەدارى ناکات، "پیشیش" سنوورى بۆ دانانیّت، "پیش" ئەو دەرناخات و "پاشیش" ئەو لەناو نابات.

زیندوویی لى کردەو، پاشانیش لەسەریانداو سوتاندىان، ھەندى لەو وتانەى کە ئەیگوتن (أنا الحق، مافی جبتى إلا الله، ھتد). باوکی غەزالى

وه صفه كهى: چۆنیه تى بۆ نیه. كاره كهى: هوڭ بۆ نیه. بوونیشی: كۆتایی
بۆ نیه. له حال و بارى دروستكراوانیشى پاك و بىگهرده. هېچ
تېكه لیه كى له گه ل دروستكراوانى نیه. له كاره كانیدا ناوهندى بۆ نیه. به
قه دیمیه تى خۆى له وان جیابۆتهوه، وهك چۆن به سنووردارى خۆيان لهو
پاكى و بىگهردى بۆ ئه وه لهو جیابوونه تهوه.

گه ر بلئى: كهى؟ وه گه ر بلئى: هو، واته: ئه وه، ئه وه "هه" و "او"
دوو پیتى دروستكراوى ئه ون. وه ئه گه ر بلئى: له كوى؟ ئه وه شوین و
جیگا پېش وجودى كه وتووه.

پیته كان ئایه ته كانى ئه ون. وه بوونیشى به لگه یه له سه ر وجودى. وه
ناسینیشى یه كتایی ئه وه، وه یه كتایشى جیاكردنه وه و جیاوازی ئه وه له
بوونه وه رانى. ئه وه ی له ئه ندیشه كاندا ته سه ور ده كرى ئه وه پېچه وانیه تى.
چۆن شتیک تېكه ل به و ده بېت كه سه ره تاكه ی له خودى ئه وه وه نه بوو
بیت؟ یان بگه ر پیته وه بۆ لای له كاتیکدا ئه وه به دیه یناوه؟ به چاوى سه ر
نایبیریت (له دونیا)، ئه ندیشه و گومانه كان نایگه نى، نزیکییه كه ی

ریژلینانه، دوورییه که شی ئیهانه یه تی، بهرزیه که ی بهرزبونه وه و چونه
 سهروه نیه، وه هاتنیشی گواستنه وه و جولانه وه نیه (له شوینیکیکه وه بۆ
 شوینیکی تر) ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّهَرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ﴾^{۱۸}. واته: زاتیکی وه هایه یه که مه و بی سه رتا، وه کۆتایه بی
 له ناوچوون، وه دیاره و له سه رووی ئه و شت نیه، به زانستی خویشی
 ئاگاداری ناوه وه ی هه موو شتیکه. و نزیك و دووره^{۱۹}، زاتیکه هه یچ شتیك
 وه کوو ئه و نیه و هاوتای نیه له گه ل ئه وه ش بیسه رو بیسه ره.

۱۸ سورة الحديد: ۳

۱۹ مامۆستا نورسی ده فه رمووی: "خودا دووری ره ها له بوونه وه رانی
 دووره". و ته کانی ته و او بوو. منیش ده لیم: "خودا بی کۆتا و بی سنووره
 به ره هایی، بۆیه هه رگیز مرۆف ناتوانی په ی به ره هایه تی خودا ببات،
 له گه ل ئه وه ش به ئه ندازه ی نزیکی ره هاش له بوونه وه رانی خو ی نزیکه به
 زانسته که ی (ونحن أقرب إليه منكم) (ونحن أقرب إليه من جبل الوريد)
 ئیمه نزیکترین له ئیوه له و، وه ئیمه له شا ده ماری مرۆف نزیکترین له

له یوسفی کورپی حوسیننه وه گێردراوه ته وه که دهفه رمووی: پیاویک
له بهردهم زوننونی میسری هه لسا یه وه و گوتی: هه والم بدهری له باره ی
یه کتاپه رستییه وه که چییه؟

ئه ویش فه رمووی: " بریتیه له وه ی که وا بزانی توانا و دهسه لاتی خودا
له شته کاندا به بی تیکه لی بوونه، وه به دیهینانه که شی بو شتان به بی
ئه وه ی وا بزاتی دانیشتو وه و چاره سه ری ئه و کارانه ی کردو وه، وه هوی
بوونی هه موو شتی کیش دروست کردنه که یه تی له لایهن خو یه وه، به لام

مرۆف. سه باره ت به چوونی سهروه رمان بو ئاسمانه کان ئه وه نزیکه
پرزلینان و نیشان دانی قودره تی خوی گه وره بوو بو سهروه رمان تا دلی
بدریته وه له وه ی که خه لکی تائیف به رد بارانیان کرد. نه ک نزیکه شوین
و مه کان بی. وه سه باره ت به سه نه دی و ته که ی هه للاجیش ئیمامی
قوشه ییری دهفه رمووی: شیخ ئه بو عبد الرحمانی سولله می هه والی پیداین
و فه رمووی: گویم له محمدی کورپی غالب بوو که فه رمووی: گویم له ئه بو
نه صر ته جمه دی کورپی سه عیدی ته سفه نجانی بوو که ده یغه رموو: ئینجا
وته که ی هه للاج. باوکی غه زالی

هۆیه کیش نیه بۆ دروستکردنه کهی، له ئاسمانه بهرزه کان و زهویه
نزمه کاندا کار ههلسورپینه ریک بوونی نیه جگه له خوا نه بی، جا هه موو
ئه وهی له ئەندیشهی خۆتا دهربارهی خودا تهسه وری بۆ ده کهیت خودا
بهو جوړه نیه و پێچه وانهی ئه و تهسه و په ی زیه نی تویه^{۲۰}.

^{۲۰} سه و بانای کوری ابراهیمی ئیخمیمی میسری ئه بو فه ییاز یا خود ئه بو
فه یز. یه کیکه له ئه ولیاو زاهیدو خوا په رست و زاناکانی ئه م ئومه ته.
تومه تبار کرا به زیندیقیه تی، به لام کاتی که هینایانه لای خه لیفه ی
عه بباسی په شیمان بو نه وه و زۆر ریزیان لی گرت، وای لی هات که له
چاوی خه لیفه دا ریزیکی تایبه تی په یدا بکات. له سالی ۲۴۵ کۆچی له
جیزه له ولاتی میسر وه فاتی کردوه. یه کیکه له زاهیده کانی سه له فی
صالح. سه نه دی و ته که ی زوونوونی میسری به و جوړه یه: ئیمامی
قوشه ییری ده فه رمووی: "گویم له ئه بو حاته می سه جستانی بوو که
ده یفه رموو: گویم له ئه بو نه صری طوسی ئه سسیراج بوو که له یوسفی
کوری حوسینه وه ده یگێراییه وه که فه رموویه تی: ئینجا به سه رهاته که.
باوکی غه زالی

شیخ جونہید دہ فہرمووی: یہ کتابہ رستی تہوہیہ زانستت ہہ بیّت ودان
بہوہدا بنییت کہ خودا لہ تہزلہوہ تاک و تہنیاہ، دووہمی لہ گہل نیہو
ہیچ شتیٹ نہبوہ بہر لہ ذاتی تا کار بکات".

منیش دہ لیم^{۲۱}:

لیرہدا دہوہستم لہسہر وتہکانی ئیمامی قوشہیری و ہہلوہستہیہک
دہکہین لہسہر وتہی شیخ جونہید.

مہترسیدارترین بابہت کہ شیخ تقی الدین ئین و تہیمیہ تییکہوتبی
بابہتی زنجیرہی بہدیہینانہکانہ واتہ: یہک لہ دوای یہک بہ ہہمیشہیی
لہ گہل خودا، ہہروہک لہ حہوت شوینی کتیبہکانی خودا لیڈوانی
لہباروہ داوہ، ئیمہ تہنیا یہکیکیان دہہینین کہ لہ شہرحی فہرموودہی
عیمرانی کوری حوصہیندا دہلی: "تہ گہر بگوتری: بہردہوام بہدی دینی،
مانای وایہ بہردہوام مہخلوق بہدی دینی مہخلوق لہ دوای مہخلوق،

^{۲۱} لیرہوہ وتہی باوکی غہزالی دہست پی دہکات.

ههروه‌کۆو چۆن به‌رده‌وام له هه‌تا هه‌تایه مه‌خلوق به‌دی دینی مه‌خلوق له
 دواى مه‌خلوق، وه نه‌فی ده‌که‌ین هه‌روه‌کۆو چۆن نه‌فی ئه‌و ده‌که‌ین له
 پروداوه‌کان و جولا‌نه‌وه‌وه‌کان شت له دواى شته‌کان، وه له‌وه‌شدا کرده‌وه
 وه‌صفی نیه به به‌رده‌وامی، وه نه له‌که‌یشیدا کارتیکراویک له
 کارتیکراوه‌کانی بوونی هه‌یه به خودی خۆی، جا ئه‌گه‌ر بی‌ت و ته‌قدیر کرا
 به‌وه‌ی که‌وا جۆریتیه‌که‌ی به‌رده‌وام له‌که‌لی بووه ئیتر ئه‌م جۆره له‌که‌لیتیه
 شه‌رع و عه‌قل نه‌فیان نه‌کردوه، به‌لکۆو ئه‌مه له که‌مالیتی خواى
 گه‌وره‌دایه هه‌روه‌کۆو فه‌رموویه‌تی ﴿أَفَمَنْ تَخَلَّقُ كَمَنْ لَا تَخَلُقُ ۗ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ﴾^{٢٢}، ئایه ئه‌وه‌ی به‌دی دینی وه‌کۆو ئه‌و که‌سه‌یه که
 هه‌یج به‌دی ناهه‌ینى؟! بۆیه به‌دیهه‌ینراو به‌رده‌وام له‌که‌لی بووه". و ته‌که‌ی
 ته‌واو بوو

^{٢٢} سورة النحل: ١٧

تهبعن ئیستیدلالی ئایه ته که و مهوزوعه که ی ئین و تهیمیه ئاسمان و
 ریسمان لیک دوورن، هموو لیکۆله رانی فهلسه فی و زاناکانی ته هلی
 سووننه له شهاعیره و ماتۆریدییه کان گه واهی ئه وه ده دن که له چه ندین
 شوین ئین و تهیمیه لیدوانی قه دیمیه ت و همهمیشه یی مه خلوقی داوه
 له گه ل خوادا له شه زهدا، واته: لای ئین و تهیمیه ئه م گه ردوونه مه خلوقه و
 به دی هاتوووه له پێشدا بوونی نه بووه، به لام پێش ئه م گه ردوونه
 گه ردوونی تر یا خود مه خلوقی تر هه بوونه ئیتر یه ک له دوا ی یه ک به
 همهمیشه یی له گه ل خوادا، که قیده می نه وعی جوړیتی پی ده لێن، ئه م بو
 چوونه شی له ئین و روشدو فه یله سووفه یۆنانه کان وه رگرتوووه، چونکه
 فه یله سووفه کان پێیان وابوو هه یولی که مادده یه شه زه لیه له گه ل خوادا، جا
 ئین و تهیمیه ئه وه ی له بیرچوووه مه خلوقیش له مادده و هه یولی
 پیکهاتوووه. وه ئیمامی غه زالیش له کتیبی (تهافت الفلاسفة) پوچی
 ئه و وه همانه ی خستوووه ته روو که کراونه ته به لگه ئه مه ش به به لگه ی
 عه قلی، ئه وه ی ئین و تهیمیه لیره دا ده لێ ته نیا وه هم و هه لیه کی زه قه،
 چونکه پێچه وانه ی عه قیده ی سه له فی صالحه، وه پێچه وانه ی عه قلی

سه ليمه، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ده فهرمووى: (كان الله ولم يكن شيء معه، وكان عرشه على الماء) واته: خودا هه بوو هيچ شتيك له گه لي نه بووه، وه عه پرشه كه شي له سه ر ئاو بووه، جا هه روهك زاناكان ده فهرموون: كانه ي يه كه م تامميه كه بو به رده و امبوونه هه روه كوو ده گوتري: (وكان الله عفورا رحيمًا) واته: خودا به به رده و ام ليخوشبوو ميه ره بانه، ته فسيري ته وه ي ناكري بگوتري: خودا له رابووردوودا ليخوشبوو ميه ره بان بووه. بويه خودا هه بوو له پيش تهو هيچ بوونه وهرينك و مه خلوقيك وجودي نه بووه له ته زه لدا ته نيا خوي هه بووه. وه كانه ي دووه ميه ش ناقيصه يه كه بو ساتي به كاردى له مه وپيشدا وجودي نه بووه بو نمونه: كان زيد قائما، واته: زه يد وه ستابوو، به ماناي رابووردوو دى كه زه يد بينراوه راوه ستاوه، وه به ماناي ته وه ش نايي زه يد به هه ميشه يي له رابووردوودا وه ستاوه، چونكه ته وه ي وا بلي قلو فولى عه ره بي ليك ناكاته وه. جا زاناكاني نيسلام هه موو موته فيقن كه له مه و پيشدا عه رش وجودي نه بووه دواتر دروستكراوه، وه چه ندين فهرمووده ش

ههیه باسی خهلقکردنی عه‌پش ده‌کات. ئەم شەرحی کانەى تالمەو
ناقصەیه ئیمامی طبیی کردووێه‌تی بەندهش نمونەکانی بۆ زیادکردوو.

وہ له فەرموودەى تردا هاتووہ یەكەم شتێك كە دروستى كرد قەلەم
بوو دواتر پێى گوت بنووسە...، لەم بەلگە نەقلیانەوہ بۆ بیرو بۆچوونە
وہەمییە فەلسەفیەكەى ئیبن و تەیمیە كە بەردەوام تانەى لە ئەشعەرى و
ماتۆریدی داوہ بەوہى كەوا عەقلیان پێش خستووہ بەسەر نەقلدا بۆمان
دەردەكەوى كەوا خۆى كەوتووہ تە نیو وەھمى پووجى فەلسەفەوہ، وہ
بۆمان دەردەكەوى كەوا پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم نەفى
مەخلوقاتى كردووہ لەگەڵ خوادا چ قەدیمیەتى جۆریتى، وہ چ قەدیمیەتى
گشتى گەردوون.

ئىبن و تەیمیە پێى وایە كەمالى خودا لەوہدا یە كەوا شت دروست
بكات، باشە ئیمەش دەلێن: كەمالى خودا لەوہدا بوو ھەر لە ئەزەلدا
خودا ھەزەرەتى محمدى صلى الله عليه وسلم لەگەڵ خۆیدا ھەبایە، جا
ئەمەش و ئەوہى تۆش گشتى ھاوبەشدانانە بۆ خودا، دواتر چۆن زانیت

که مالی خودا له وده دایه؟! بۆ خودا نه قصی هه یه تا به مه خلوقات کامل
بی؟ بۆ له دروستکردنی مه خلوقاتدا سیفه تی که مالی تی زیاد ده بی؟ ته ی
نه تبیس توه خودا ده فرمووی: واللّه عني عن العالمين. خودا بی
تیحیاجه له هه موو بوونه وهرانی. ئین و ته ییه پیی وایه ته گهر شت
نه خولقی نی له ته زه لدا ته وه سیفه تی په ککه وتوه، ئایا له دروست
نه کردنی هه زه تی محمدا له ته زه ل سیفه تی په ککه وتوه؟! ته وه ی منیش
و ته وه ی توش هاوبه شدانانه بۆ خودا، ته و پیی وایه ته گهر له پیش
که ردووندا شتی به دی نه هی نابی ته ی ته و ماوه ته زه لیه چی کردووه؟
ئی مه ش به و چند خاله وه لامی ده دینه وه.

یه که م: خودا زاتی که هه تا به مه جازیش ته فه ککور نایگر یته وه،
ته پرستۆ ده لی: له حاله تی ته فه ککور له زاتدا بووه، ته مه به حیسابی
ته پرستۆ واته له بیر کردنه وه ی زاتی خویدا بووه، هه ر چه نده خودا
پیچه وانه ی بوونه وهرانه تا بلین برده کاته وه، چاکتر ابوو بیگوتایه له
حاله تی هه می شه یی خویدا بووه، چونکه ته فه ککور ده سپی تیک و سه ره تای

هه‌یه و کۆتایی هه‌یه و گۆرانی به‌سه‌ردا دیت، وه هه‌میش ده‌چیتته ناو
ئه‌زموون و ته‌جره‌به که له‌مه‌و پێشدا زانستی له‌ باره‌وه نیه، بۆیه
ئه‌مانه‌ش مه‌حاله‌ ده‌رحه‌ق خوای مه‌زن. وه‌لامی یه‌که‌مان بۆ ئیبن و
ته‌مییه ئه‌وه‌یه خودا له‌ حاله‌تی هه‌میشه‌یی خۆیدا بووه.

دووه‌م: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: (کل یوم هو فی شأن)، خودا هه‌موو
پۆژی کارێکی هه‌یه و ده‌ری ده‌خات بۆ بوونه‌وه‌رانی، جا به‌ر له‌ گه‌ردوون
"یوم" واته: پۆژ نه‌بووه و زه‌مه‌نیش په‌یوه‌سته به‌ مه‌خلوقاته‌وه که
شموولی خوا ناکات. جا دل‌نیام ئه‌و شه‌ئنه ته‌قدیردانانی بوونه‌وه‌رانه به
حیسابی ئیمه، ئه‌مما له‌ حه‌قیقه‌تدا ته‌قدیره‌که‌ی ئه‌زله‌ی و ئه‌به‌دییه،
ئه‌زله‌ی و ئه‌به‌دیش په‌هایه‌و بی‌سه‌ره‌تاو بی‌کۆتا.

سێیه‌م: ئه‌وه وه‌همی به‌پێژتانه که ماوه بۆ خودا داده‌نێن،
مه‌علومه‌یه که خودا خاریجی شوێکاته، ئیتر ئه‌وه عه‌قلی مرۆقه
داخوازی ماوه دانان ده‌کات، هه‌ر بۆیه‌ش خه‌یال و هه‌می کات ده‌کات.

کهچی له بنه پرتدا دهرحق به زاتی باری تهعالا ناگوتری تاماوهی بو
دابنریت.

تیبینی: دهبی تبین و تهیمیه وهلامی تهوهمان بداتهوه

مهخلوق که پیکهاتوه له مادهه نایه وجودی پیش وجودی خوا
کهوتوه یان دواکهوتوه؟

تهگهر پیش خوا کهوتوبی تهوه به زه پرتی عهقل و شهرع باتله،
وه تهگهر له گهل خواش بی به هه مان شیوه باتله، چونکه تهمه وهکوو
نه زه پریه فیزی لی دی، وهکوو تیشکی خوږ بو خوږ، اته: لیرهدا خدا
واجبی وجود نیه و بکهری سه پشکیش نیه، وه مهخلوقاتیش نابنه
مومکینی وجود اته: دهکرا ههبن، وه دهشکرا نهبن، به لکوو به
زه پرت دهبنه واجبی وجود، اته: مادهم وجودی خوا ههبی وجودی
مخلوقیش راسته وخو دهبی بهبی تهوهی خدا ویستی له سه ر ههبی،

به‌مه‌ش خودا توانای نیه سه‌رپشک بی له دروست‌کردن و دروست نه‌کردن،
وه خودایه‌تیش دراوته دست مه‌خلوقات.

وه حوجه‌تولئیسلا‌میش (خودا پرووحی پی‌رۆز بکات) له په‌ددی
ئه‌وانه‌ی که ده‌لین مادده‌و مه‌خلوق هه‌میشه‌یین ده‌فه‌رمووی: "ئه‌گه‌ر
خودا ویستی له‌سه‌ر بوو ده‌به‌یئینه‌دی، وه ئه‌گه‌ر ویستیشی له‌سه‌ر بوو
له‌ناوی ده‌بات، ئه‌وه‌ش مانای که‌مالی ته‌واوی توانای خودایه، له‌کۆی
هه‌موو ئه‌مانه‌شدا له‌خودی خۆیدا گۆرانکاری به‌سه‌ردا نایه‌ت، به‌ل‌کۆو
کرداره‌که‌ ده‌گۆریت، هه‌رچی ئه‌و وته‌یه‌تانه که ده‌لین: پی‌ویسته‌بکه‌ر
(فاعل) کرداریکی لی ده‌ریجیت، ئه‌وه‌ی لی ده‌رچوه‌ چیه؟! ئیمه‌ش
ده‌یلین: ئه‌وه‌ی ده‌رچوه‌ تازه به‌دیها‌تووه‌که‌یه (ما‌تجدد) که بریتیه له
نه‌بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌بوو بوونی نه‌بوو، ئینجا به‌دیها‌ت و ها‌ته‌ کایه‌وه،
که‌واته ئه‌و نه‌بووه‌ی لی ده‌رچوه‌"^{۲۳}.

^{۲۳} (دارمانی فه‌یله‌سوفه‌کان) (ل ۹۷). چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی گه‌نج

دواتر ئیوه ناوتان لیئاوه مه‌خلوق که‌وايه مه‌خلوق ده‌ستپییکی دروستکردنی هه‌یه، بۆیه هه‌ر به‌زه‌روره‌تی عه‌قل ته‌گه‌ر بی‌ت و نه‌و زنجیره‌یه به‌هه‌میشه‌یی بی له‌ر‌ابووردوو نه‌وه باتله‌ چونکه‌ پیوسته‌ له‌ هه‌ددیکدا بووه‌ستی، له‌به‌رته‌وه‌ی ده‌چیتته‌ ناو نه‌زه‌ریه‌ پووجه‌که‌ی فه‌یز که‌ هه‌روه‌ک له‌سه‌ره‌وه‌دا پوچه‌لمان کرده‌وه، بۆیه ته‌وه‌ی ئین و ته‌یمیه‌ ته‌رحی کردوو له‌ کوفره‌وه‌ نزیکه‌، که‌چی زانا‌کامان ته‌کفیریان نه‌کردوو، به‌س گوتوو‌یانه: وته‌که‌ی کوفره‌. بۆ زیده‌ زیاتر ده‌توانی کتیبی (ته‌هافت الفلاسفة)ی ئیمامی غه‌زالی و (ره‌ده‌ده‌که‌ی ئیمامی ئیخیمی بخوینیتته‌وه‌ که‌ له‌ ره‌ددی ئین و ته‌یمیه‌دا نوسیویه‌تی) ^{۲۴}.

^{۲۴} بر‌وانه: (ابن تیمیة ذلك الوهم الكبير - تصريح ابن تیمیة بقدم العالم - لأبي هاشم السيد الشريف)(ل(۳۵)). (الكاشف الصغير لعقائد ابن تیمیة للعلامة الدكتور سعيد فودة). (رسالة في الرد على ابن تیمیة في مسألة الحوادث لا أول لها - للإمام العلامة الزاهد عبد الوهاب الإخيمي المصري الشافعي). وه بۆ زانینی وته‌کانی ئین و ته‌یمیه هه‌ر له‌ خودی کتیبه‌کانی

وه سه بارهت به فهيله سوف مهلا سيدرهي شيرازي شيعي دهر باره ي
گهردوون و قهديميهت ئه و پيئي وايه كهوا گهردوون و مادده بهره دوام له
دروستبوون و فه نابوون دان ههر له ئه زه له وه تا ئه بهد واته: مادده له
يه ككاتدا دروست ده بي و له ناو ده چي، بو نمونه تو به سه ر پردي كدا
ده روي كاتي كه له پرده كه ده گه ربيته وه هه مان پردي پيشوو نيه به لكوو
ئه وه ي پيشوو له ناو چوه. مهلا سيدر ه پيش زاناي فيزيكزان شرودين گه ر
كه وتوه بو تيوري بهره دوام دروستبووني مادده و له ناو چوون، ئين و
عه ره بيش پيئي وايه كهوا زه مه ني له ناو چووني عه رشي به لقيس يه كسانه

خويه وه پروانه: (المنهاج السنة لابن تيمية) (ل ٧٥ - ٦٤ - ٢٤٥ -) ط.
مكتبة العلمية. دوو بهرگه بهيه كه وه يه. (المنهاج السنة لابن
تيمية) (ب ١/ ٣٢٠ - ١١٩ - ١٥٦) ط. دار الكتب العلمية. (شرح حديث
عمران بن حصين) (ل ٨٤ - ٨٥) ط. مؤسسة الريان. (مجموع
الفتاوى) (ب ١٠/ ١٤٢/ ١٣/ ١٨٦) ط. مكتبة التوفيقية. (شرح
حديث النزول) (ل ٤١٥) ط. دار العاصمة. (التفسير الكبير) (ل ١١٣) ط.
دار الكتب العلمية.

به زه‌مه‌نی هاتنه کایه‌وه‌ی له لای سلیمان، واته: زۆر خیرایه له‌سه‌رووی
 ژیری مرۆقه‌وه‌یه، بۆ نمونه: گهر له دووره‌وه سه‌یری گلۆپیک بکه‌ین
 هه‌ست ده‌که‌ین گلۆپه‌که له پێش چاومان پێ ده‌بێ و ده‌کوژیته‌وه، به‌لام
 که لێی نزیک ده‌بینه‌وه، ئه‌وه له پێش چاومان ساییت ده‌بێ و ده‌ست
 به‌جووله‌ ناکات، بێگومان ئه‌و گلۆپه په‌نجا جار پێ ده‌بێ و ده‌کوژیته‌وه
 له یه‌ک‌کاتدا چونکه به په‌نجا هێرتز یاخود زیاتر کار ده‌کات والله أعلم،
 جا به‌پێی تیۆری مه‌لا سیدره مه‌فهومی گه‌ردوون هه‌م فه‌یزه وه‌هه‌میش
 له‌گه‌ڵ فه‌یزه‌که‌ش به‌رده‌وام له دروستبوونه، ئه‌مه‌ش به‌شی یه‌که‌می باتله
 هه‌روه‌ک له سه‌ره‌وه‌دا به‌یانمان کرد، وه به‌شی دووه‌میشی باتله هه‌روه‌ک
 ئیمامی غه‌زالی که مشتومپی له‌گه‌ڵ فه‌یله‌سوفه‌کان کردووه و ئه‌وان
 وته‌ی ئه‌شاعیره‌کانیان هێناوه که ده‌فه‌رموون: "هه‌رچی ته‌عرازو لابه‌لایه
 به‌خۆیان له‌ناو ده‌چن و، مه‌زنده‌ی مانه‌وه‌یان ناکریت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر
 مه‌زنده‌ی مانه‌وه‌یان بکریت، مه‌زنده‌ی له‌ناو چوونیشیان ناکریت، هه‌رچی
 جه‌وه‌ره‌کانن (واته: ماده‌ه) به‌خودی خۆیان نامیینه‌وه، به‌لکوو
 به‌مانه‌وه‌یه‌کی زیاد له هه‌بووی خۆیان ده‌میینه‌وه (له‌به‌رئه‌وه‌ی مانه‌وه

ئەعرازە، ئەگەر ئەعرازەكانىش لە دوو زەمەندا بىننەو ئەو كاتە
 مانەوہيان بەخودى خۆيان دەبیت، ئەوێك بە مانەوہیەكى زیاد لە
 خۆيان)، لەبەرئەوہى ئەگەر خودا مانەوہى دروست نەکردایە لەبەر
 نەبوونی مانەوہ لەناو دەچوون، ئەو بۆچوونەش ناتەواو، لەبەرئەوہى
 دەبیتە ھۆى رەتکردنەوہى ھەستپێكراو لە نەمانەوہى رەشیەتى و
 سپیەتى و نوێبوونەوہى ھەبوونیان، عەقلىش ئەوہ رەتدەكاتەوہ، ھەرەك
 ئەو وتەيە رەتدەكاتەوہ كە دەلێت: لە ھەموو حالەتێكدا ھەبوونی جەستە
 لە نوێ بوونەوہدایە، جا ئەو عەقلەى پریار دەدات كە ئەو قژەى لەسەر
 سەرى مرۆڤدا ھەيە لە رۆژى خۆیدا بریتیە لە ھەمان ئەو قژى دوینى
 ئەوێك ھاوشیوہكەى، بەھەمان شیوہ پریار لەسەر رەشیەتى قژەكە
 دەدات".

وە بۆ لەناوچوونی ئەعرازو جەوھەرىش بەشێك لە ئەشعەریەكان
 گوتویانە: "ئەعرازەكان بەخودى خۆيان لەناو دەچن، ھەرچى
 جەوھەرەكانىشە بەو جۆرە لەناو دەچن كە خودا نە جوولەو نە سكونى

(واته: وهستاوی) تیایدا دروست ناکات، ههروهها نه کۆبوونهوه و نه جیابوونهوه (واته: نه ئیجتیماع و فهصل له جهوههردا دروست ناکات) ئینجا مهحاله تهئیک بتوانیت بمینیتتهوه که نه جوولهی ههبیته نه سوکونی، ئیتربه و شیوهیه لهناو دهچیت^{۲۵}.

جا ئه و وتهیهی ئین و تهیمیه سابیت بووه که وتوویهتی ههروهک حافیزی تقی الدینی سوبوکی له ریسالهکهی خوئی (الدرة المضیة) رهددی داوتهوه، وه حافیزی ئه بوسه عید عه للاثیش سابیتهی کردوه له سوبوکی ههروهکوو قوتابییه کهی خوئی سهفهدی له چهند دیر شیعریکدا لیبیهوه نهقل دهکات که قوتابی ئین و تهیمیهش بووه.

ولابن تیمیة رد علیه وفي ... بمقصد الرد واستیفاء أضربه

لكنه خلط الحق المبين بما ... يشوبه كدر في صفو مشربه

يحاول الحشو أنى كان له ... حثيث سير بشرق لأو بمغربه

^{۲۵} (دارمانی فهیله سوفه کان) (۹۴ل).

یری حوادث لا مبدا لأولها ... في الله سبحانه عما يظن به

وه عه للامه ی به یازی حه نه فیش دوا ی ئه وه ی به لگه کان له سه ر
دروستبوونی جیهان ده هیئی ئینجا ده فه رمووی: "ئه وه پوچه ل بوویه وه
که ئین و ته میه گومانی بو ده برد له هر هه بووی عه رش هه روه کوو
له شه رحی عضدیهدا"^{۲۶}.

وه هه روه ها موحه ددیس و ئوصلی بدر الدینی زه رکه شی له (تشنیف
المسامع) نه قلی کردوه که وا یه کدهنگی موسلمانان له سه ر کوفری ئه و
که سه یه که ده لی جوری ئه م جیهانه قه دیمه ئه مه ش دوا ی ئه وه ی که
فه یله سوفه کان گوتیان: جیهان قه دیمه به ماده ده که یی و شیوه که ی، وه
هه ندیکیشیان گوتیان: ماده ده که ی قه دیمه به لام شیوه که ی دروستکراوه،
جا ئیمامی زه رکه شی ده فه رمووی: "موسلمانان ئه وانیهان به گومرا
داناوه به کافریان داناون". وه وینه ی ئه وه ش حافیزی ئین و ده قیقی

^{۲۶} (إشارات المرام عبارات الإمام أبي حنيفة) (ل ۱۶۵). ط. دار الکتب

عیدو قازی عیازی مالیکی و حافیزی زین الدینی عیّراقی و حافیزی ئین و حهجر له شهرحی بوخاری، وه غهیری ئەمانهش باسیان لیوه کردوه^{۲۷}.

وه قازی عیازیش دهفرمووی: "به هه مان شیوه ئه وه دهچه سپین له سهر کوفری ئه و که سهی که دهلی: جیهان قه دیم و هه ره بوویه، یاخود مانه وهی یاخود گومانی له وه هه بی له سهر مهزه بهی هه ندی له فه یله سوفه کان و ده هریه کان^{۲۸}.

شیخمان حافیزی ئین و حهجر له (فتح الباری) له حافیزی عیّراقیه وه نه قلی کردوه له (شرح الترمذی) که وا فرموویه تی: "ئه وهی سه حیح بی ته کفیر کردنی ئه و که سهی که وا ئینکاری ئیجماع و یه کدهنگی ده کات، ئەمهش کۆت و قهیددار ده کری به ئینکاری کردنی

^{۲۷} (تشنیف المسامع بجمع الجوامع لتاج الدین السبکی للإمام

الزركشي)(ل۷۰ ط. مؤسسة القرطبة

^{۲۸} (كتاب الشفا)(ب۲/ل۲۳۶ ط. دار الفكر

ئەو شتە زانراوانەى كە ھەبوونى زانست پىيانەو ھە واجبە بە تەواتورى، جا
 يەكى لەو شتە متەواتىرانە دروستبوونى جىھانە، ھەروەكوو قازى عىازو
 غەيرى ئەوئىش باسى يەك دەنگيان كروو ھەرحەق كو فرى ئەو كەسەى كە
 دەلى: جىھان قەدىمە، ھە ئىبن و دەقىقى عىدىش فرموويەتى: "لېرەدا
 كەسانىك كەوتن و بانگەشەى زىرەكيان دەكرد لە زانستە عەقلىەكانداو
 مەيليان بەلای فەيلەسوفەكاندا ھەبوو ئىتر وا گومانيان برد ئەوانەى
 پىچەوانەى دروستبوونى جىھان بكات تەكفىر ناكرى چونكە ھەكوو
 پىچەوانەى ئىجماع و يەك دەنگىە، ھە ئەو وتەيەى ئىمەشى بەدەستەو ھە
 گرت كەوا ئەو ھى ئىنكارى ئىجماع بكات تەكفىر ناكرى ھەركىز، ھەتا
 نەقلىش سايت دەكات بە تەواتورى لە خاوەنى شەرعەو ھە. جا ئىبن و
 دەقىق دەفرمووى: ئەمەش دەستگرتنىكى ساقىت و كەوتوو ھەيان بەھوى
 كوئرايەتە لە چاودا يانىش خۆى كوئىر دەكات، لەبەرئەو ھى دروستبوونى
 جىھان ئىجماع و تەواتورو نەقلى تىدا كۆبوو ھەو^{۲۹}.

^{۲۹} (فتح الباري شرح صحيح البخاري)(ب/۱۳/۱۷۲) ط. دار الكتب

وہ حافیزی مورتهزا زهبيدي دواى ئه وهى كه وتهى فهيله سووفه كانى
 هيئاوه كهوا ئينكارى گشت موسلمانان بيان كردوه له بهر حه شرى جهسته و
 زانستى خودا گشتگيره و جوزئى نيه له گه ل هه ميشه يى جيهان جا
 هه رسيكى به كوفر داناوه و به پوچه لكر دنه وهى شه ريعه تى خوايشى داناوه
 وه ده فرمووى: "وه يه كى له و كوفرانه ش كه گوتيان هه ميشه يى جيهان
 و ئه زه ليه ته كه يه تى، كه هيج موسلمان ئيك بو ئه و بو چونه
 نه رويشتوه" ٣٠.

وه له شوينى كى تر دا له (شرح عقيدة ابن الحاجب) له ئيمامى
 سوبوكيه وه نه قلى كردوه كهوا فه رمويه تى: "ئاگادار به! حوكمى
 جه وه ره كان و ئه عرازه كان هه موويان دروستكراون، كه وايه جيهان
 هه مووى دروستبووه، وه له سه ر ئه مه ش يه كده نكي موسلمانان

العلمية

٣٠ (اتحاف السادة المتقين بشرح إحياء علوم الدين) (ب١/٢٨٧) ط. دار

الكتب العلمية

دامه زراوه، به لكوو هموو تاقم و فيرقه كانيش، وه هر كه سيكيش
پيچه وانهي نهمه بكات توه كافره، له بهرته وهي پيچه وانهي ئيجماعي
يه كلايي كراوهي قه تعي كر دووه^{٣١}.

^{٣١} ههمان سه رچاوه (ب/٢/١٥٣). وته كاني باوكي غه زالي كو تايي پي
هات.

پیناسه‌ی ئیمان

ئەبو عبد الله كورپ خەفیف دەفەر مووی: "ئیمان بریتیه له بەراستزانی نی دله كان (تصدیق القلوب) به وهی كه وا حق (كه خودایه) له جیهانی پنهاندا فیڕی كردووه (واته: به راستزانی نی ئه و زانیاریانهی كه خدا له غهیبه وه به جویریلی ناردووه بۆ سه ر فه خری كائینات) ^{۳۲}.

^{۳۲} ئەبو عبد الله كورپ خەفیفی شیرازی، سالی ۲۷۶ كۆچی له دایكبووه. شه یخی سه رده می خۆی بووه، وه شیخی شیخه كان بووه، وه تاکی وه قتی خۆی بووه. كه سیکی زانا و خواناس و شافعی مه زه هب و شیخی هه ری می فارس بووه. له بنه ماله ی سه ركرده كانه، به لام چوه ناو زوه دو دنیا نه ویستی و، وازی له باق و بریقی دنیا هینا و، زۆر سه فه ری ده كرد. وه چه ندین كتیبیشی دانا، له سالی ۳۷۱ كۆچی وه فاتی كردووه. له سه ره مه رگ پیی گوترا: بلی لا إله الا الله، ئه ویش رووی خۆی وه رگی پرا و فه رمووی: من هه مووی خۆم له هه مووی تۆدا فه نا كرد. واته: ئه وه ی هه مبوو له مال و سامان و نه فس و روح و دنیا م

ئەبو عەبباسى سەبىيارى دەفەرموۋى: پىدان وبەخشىنەكانى خودا دوو
جۆرن:

رېزىلېنان و ھەلنان ياخود مەكرو رېپىدراۋىكە (ئىستىدراج) جا ئەوھى
خودا بەسەرتەوھ دەيھىلئىتەوھ ئەوھ رېزىلېنانە، وھ ئەوھىشى لىت
دەگرىتەوھ ئەوھ ھەلنانە، بۆيە بلى: من باوھردارم ان شاء اللھ، وھ ئەبو
عەبباسىش شىخى سەردەمى خۇى بووھ ^{۳۳}.

گويم لھ مامۆستا ئەبو عەلى دەققاق بوو (رەھمەتى خۋاى لى بى)
دەيفەرموۋ: "پياۋىك تانەى لھ قاچەكانى ئەبى عەبباسى سەبىيارى دا،

گشتى فنا كرد لھ پىناو گەيشتن بەتۆو مەعريفەتى تۆ. بېروانە: (شذرات
الذهب)(ب۳/ل۷۶). (الأعلام للزركلي)(ب۶/ل۱۴).

^{۳۳} ئەبو عەبباسى سەبىيارى ناوھكەى قاسمى كوپرى قاسمە، خەلكى مەپروھ.
ھاوھلايەتى واسىطى كردوھو، زانستەكانى ئەھلى تەصەوف دراوھتە
پالېھوھ. صوفى و خواناس و زانايەكى زاھىد بووھ. لھ سالى ۳۴۲ كۆچى
وھفاتى كردوھو. بېروانە: (الرسالة القشيرية)(ل۸۰) ط. دار الكتب العلمية

ئەوئيش پىي فەرموو: تانە لە قاچىك دەدەي كە ھەرگىز ھەنگاوم پىي
نەناوہ لە سەرپىچى كردنى خوادا^{۳۴}.

^{۳۴} ئەبو عەلى دەققاق ناوى ھەسەنى كورى عەلى كورى محمدى
نەيسابورىيە. خەزورى ئىمامى قوشەيرىيە كە فاتىمەي كچى لە لاىەتى.
لە سالى ۴۰۵ كۆچى وەفاتى كردووہ. زاھىدو عابىدو شەيخى زەمانى
خۆي بووہ لە عىلم و مەعريفەت و ئەحوالدا. رىگايەكى ساغ و
سوپاسكراوى ھەبووہ. رىگاي شىخ جونەيدى گرتبوو. مەزھەبى شافىعى
لە قەفقال و حوصەرى وەرگرتبوو. ئەوئەندە زانابوو بارگەكان بۆ لاي ئەو
دەپىچرانوہ بۆ وەرگرتنى زانست و مەعريفەت. لە ھەموو زانستەكاندا
دەستىكى بالاي ھەبووہ. شافىعى مەزھەبەو لە ئوصلشدا لەسەر
عەقىدەي ئەھلى سوننەو جەماعەتە لە زانا ئەشعەرىيەكانە. بىروانە: (سیر
الأعلام النبلاء)(ب/۱۸/۲۲۸) ط. الرسالة. (شذرات
الذهب)(ب/۵/۴۰). (البداية والنهاية)(ب/۱۲/۱۶) ط. إحياء التراث.
(طبقات الشافعية الكبرى للسبكي)(ب/۴/۳۳۱) ط. ھجر.

ئەبو بەكرى واسىطى دەفەرموئى: "ھەر كەسى بلىتن من بە حەق
 ئىمانم بە خودا ھىناو، ئەو پىي دەگوتى: حەقىقەت ئاماژە دەكات، بۆ
 بەسەرداروانىن و ئاگاھى تەواو و دەورەدان، جا ھەر كەسى ئەمە ون
 بكات ئەو بە بانگەشەكەى بەتال و پوچ دەبىتەو". مەبەستى بەو
 ئەو بە كە ئەھلى سوننەت فەرمووانە: باوەردارى راستەقىنە ئەو
 كەسە بە بەھەشت برىارى بۆ دراو، جا ھەر كەسى ئەو لە نەپىنى
 ھىكمەتى خودا نەزانىت ئەو بە بانگەشەكەى بەو بە باوەردارى
 راستەقىنە نا دروستە"، (واتە: كائىرا لە خۇى ئەمىن بى و بلىتن من
 ئىماندارى راستەقىنەم ناشزانى پاشەرۆژەكەى بۆ بەھەشتە ياننا؟! ھىچ
 بەلگە نامەيەك و موزدەيەكى لە جىھانى غەيبەو لە خوداوە بۆ
 نەھاتووە، و نەشى توانىو بەبى ببات ئىتر بانگەشە كردنەكەى سەرسام
 بوونەكى نەفسى شەخسىە، دەبى تەو بە بكات، چونكە خوا دەزانى
 چارەنووسى چۆنە) ^{۳۵}.

^{۳۵} ئەبو بەكرى محمدى كورپى موساى واسىطى، بە رەچەلەك خوراسانىە و لە

سەھلى كۆپى عبد الله توستەرى دەفەرموۋى: "ئىمانداران بە
چاۋەكانيان سەپىرى خۇداى گەورە دەكەن، بەبى دەورەدانى خۇداۋ پەبىردن
بەرەھايەتى خوا بە شىۋەھىيەكى كۆتايى" ۳۶.

فەرغانە كە شارىكە لكاۋە بە ۋلاتى توركىستان، زانايەكى خواناس و
شىخى صۆفىيەكانى سەردەمى خۆى بوۋە، ھاۋەلایەتى شىخ جونەيدى
نوورى كىردوۋە، لە دواى ۳۲۰ كۆچىۋە ۋەفاتى كىردوۋە. بىروانە: (رسالة
القشيرية). ئەۋەى ناۋ كەۋانەكەى سەردەۋە روونكىردنەۋەى خۆمە.

۳۶ ئەبو محمد سەھلى كۆپى عبد الله توستەرى، پىاۋىكى زاناۋ زاھىدو
خۋاپەرست و شەيخى زەمانى خۆى بوۋە، خاۋەن ئەحوال و مەقام و
كەپامات بوۋە، بە خىزمەت زوننوۋى مىسىرى گەشىتوۋە، ئەو زوھدەى
ئەو كىردوۋىيەتى ۋىنەى نىيە. لە سالى ۲۷۳ كۆچى ۋەفاتى كىردوۋە.
سەنەدى ۋتەكەى ھەزرىتى سەھلىش بەو جۆرەيە: ئىمامى قوشەپىرى
دەفەرموۋى: گويم لە شىخ ئەبو عبد الرحمانى سوللەمىيەۋە بوۋ كە
دەيفەرموۋى: گويم لە ئەبو لھسەنى عەنبەرىيەۋە بوۋ كە دەيفەرموۋى: گويم
لە سەھل بوۋ. بىروانە: (رسالة القشيرية).

ئەبو حوسەينى نووريش دەفەرمووى: "خودا تەماشاي دلّە كانى كرد،
هيچ دلّىكى نەبينى كە هيئندە شەوقدارتر بىّ له دلّى محمدى (صلى الله
عليه وسلم)، هەر بۆيەش رېزى لينا بە (سەفەرى) ميعراج بۆ
پيشخستنى بينين و گفتوگو (واتە: بينين و گفتوگو له گەلّ خوادا) ۳۷ .

محمدى كورپى مەحبوب كە خزمەتكارى ئەبو عوسمانى مەغربيە
دەفەرمووى: "رۆژيک ئەبو عوسمانى مەغربيى پيى گوتم: ئەي محمد، گەر
رۆژيک يە كيک پيى گوتى: مەعبودى تۆ له كويىه؟ چى پيى دەليى؟

۳۷ ئەبو حوسەين ئەحمەدى كورپى محمدى نوورى له بەغدا له داىكبوو و
پيگەيبو. بنەرەتيشى بە غەويە، هاوئەلايه تى شيخ سەرى سەقەطى و
ئيبين و ئەبى حەوارى كردوو. يە كيکە له هاوشانە كانى شيخ جونەيد
رەحمەتى خويان لى بى. ئەبو ئەحمەدى مەغازلى دەفەرمووى: "كەسيك
نەبينو هيندەى نوورى خواپەرست بى. گوترا: هەتا له جونەيديش؟
فەرمووى: هەتا له جونەيديش". له سالى ۲۹۵ كۆچى وەفاتی كردوو.
پرۆانە: (رساله القشيره).

ئەللى منىش وتم: وەك چۆن لە ئەزەلەو بوو.

ئەوئىش فەرمووى: گەر پىت گوترا: لە ئەزەلدا لە كوى بوو؟ چى ئەللىت؟

ئەللى وتم: وەك چۆن لە ئىستادا (واتە: وەك چۆن ھەبوو بەبى شوپن، ئىستاكەش ھەر لەسەر حالەتى خۆيەتى).

جا محمد گوتى: لەو قسەيەى من رازى بوو، كراسەكەى لەبەر كردهوو

پيشكەشى كردم ^{۳۸۱۱}.

^{۳۸} ئەبو عوسمان سەعیدی كورپى سەلامى مەغریبى، تاكى سەردەمى خۆى بوو. وەكوو ئەو لە پيشدا وەصف نەكراو. ھاوئایەتى ئىبن و كاتب و ھەبىبى مەغریبى و ئەبو عەرى زەجاجى كردهو، وە بە خزمەت نەھرەجوورى و ئىبن و صائىغ و غەبرى ئەمانەش گەشتوو. لە نەيسابور لە سالى ۳۷۳ كۆچى وەفاتی كردهو. بەر لەمردن وەصیەتى كردهو كەوا ئىمامى ئەھلى سوننەو جەماعە نوپكەرەوى دین ئوستاز ئىبن و فوورەكى ئەشعەرى نوپزى لەسەر بكات، پەجمەتى خوا لە ھەموویان بى. پروانە: (رساله القشیریە).

ئىمامى قوشەيرى دەفەرموۋى: گويم له ئىمام ئەبو بەكرى ئىبن و
 فوورەك بوو رەحمەتى خاۋى لى بى كە دەيفەرموو: گويم له عوسمانى
 مەغرىبى بوو كە دەيفەرموو: كاتى خۆى باورەم بە شتتەك له شوين و لا
 مەبوو (مەبەستى ئايەتى: الرحمن على العرش استوى يە كە پىي و ابوو
 خدا لەسەر عەرپشە) كە هاتمە بەغدا ئەوهم له دلدا نەما، بۆيە بو
 هاوولەكانى مەككەم نوسى: من ئىستاكە موسلمان بووم بە
 ئىسلامەتتەكى نوپو (واتە: كاتى خۆى پرواى بەو مەبوو كە خدا
 لەسەر عەرپش بوو و لەسەر جىهەتتەك بوو، جا كە هاتە بەغدا لەو
 ئىمامى ئەھلى سوننە ئىبن و فوورەكى ئەشعەرى شەيخى بەغدا بوو، له
 لای ئەو حەقىقەتى بوو روون بوو تەو كە خدا بى شوين و مەكان و
 زەمانە، ھەر بۆيەش واى حىساب كردوو كە پىشتەر موشرىك بوو و
 ئىستاكە موسلمان بوو، ياخود حالى پىشوتورى ئىسلامى راستەقىنە
 نەبوو كە كاتى خۆى لەسەرى بوو).

پرسیار له ئه‌بو عوسمانی مه‌غریبی کرا دهرباره‌ی بوونه‌وه‌ران، ئه‌ویش
فهرمووی: چهند قالب و جهسته‌یه‌کن بریاره‌کانی قودره‌تیاں به‌سه‌ردا
گوزهر ده‌کات".

واسیطی ده‌فهرمووی: کاتی پروه‌کان و جهسته‌کان به‌خوداوه
راوه‌ستاون، ئیتر به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ دهرکه‌وتن نه‌ک به‌خودی خۆیانه‌وه، ههر
به‌و جوړه‌ش خه‌یال و شته به‌سه‌ر هاتوه‌کانی دل و دهروون و جووله‌کان
به‌خوداوه‌ویه نه‌ک به‌خودی خۆیانه‌وه، چونکه خه‌یاله‌کان و جووله‌کان
لق و پۆپی جهسته‌و پروحه‌کانن". به‌م قسه‌یه‌ راشکاوانه پیمان ده‌لێت به
ده‌سته‌هاتوه‌کانی به‌نده‌کان دروستکراوی خودان، جا هه‌روه‌کوو چۆن هیچ
به‌دییه‌ینه‌ریک نیه بۆ ته‌نه‌کان واته: مادده‌کان جگه له‌خوای گه‌وره‌نهبی
به‌هه‌مان شیوه هیچ جوړه به‌دییه‌ینه‌ریکیش نیه بۆ سیغه‌ته‌لابه‌لاکانی ئه‌و
ته‌نانه‌یه.

منیش ده لیم^{۳۹}: فه توای هندی له زانا گه وره کان سه بارهت به وانهی که لاشه و ئه ندام بۆ خودا بریار ده ده ن. زانای پایه بهرز ئین و موعه لیلی قوره شیی شافیعی که له میسر له ۶۶۰ کۆچی له دایکبووه، وه له ۷۲۵ کۆچیش وه فاتی کردوو وه هاوسه رده می ئین و ته میه بووه، وه ئه و کتیبه ی خواره وه شی له ره ددی موجه سسیه که مان دانه که ده فه رموی: "یه کده نگن له سه ر کوفره که ی، وه ئه وانه ش که ئه هلی قیبله ن که ده لی: قورئان مه خلوقه، وه ئه وه ش که وا خوی گه وره زانیاری به نه بووه کان نیه پیش ئه وه ی وجودیان پهیدا ببی، وه ئه و که سه ش که بروای وایه خودای گه وره دانیش تووه له سه ر عه رش ههروه کوو قازی حوسین گپراویه تیه وه له ده قی شافیعیه وه"^{۴۰}.

وه هه ر ئین و موعه لیم له ئیمامی عه لیه وه گپراویه تیه وه ره زای خوی لی بی که فه رمویه تی: "قه ومیک له و ئومه ته له کاتی

^{۳۹} وته ی باوکی غه زالییه .

^{۴۰} (نجم المهتدي ورجم المعتدي لابن المعلم).

نزيكبوونهوهی قیامت هه‌لده‌گه‌پینه‌وه بۆ کافریتی، پیاویکیش گوتی:
ئهی ئه‌میری ئیمانداران کوفره‌که‌یان به‌هۆی چیه‌وه‌یه؟ تايه به‌ داهینان و
شته که په‌یدای ده‌که‌ن یاخود به‌ ئینکاری کردنه؟ فه‌رمووی: به‌ ئینکاری
کردنه، که ئینکاری به‌دیهینه‌ریان ده‌که‌ن به‌وه‌ی که وه‌صفی ده‌که‌ن به
لاشه‌و ئه‌ندام". واته: ده‌ست و په‌نجه‌و قاچ و ئه‌ندام بۆ خودا داده‌نین.

وه ئیمامی شافیعیش فه‌رموویه‌تی: "موجه‌سسیه‌مه کافره" ^{٤١}، واته:
ئه‌وانه‌ی که جه‌سته‌و ئه‌ندام بۆ خودا بریار ده‌ده‌ن.

شیخمان ئین و حه‌جهری هه‌يته‌میش ده‌فه‌رمووی: "بزانه! ئیمامی
قه‌ررافی و غه‌یری ئه‌ویش گێڤاویانه‌ته‌وه له ئیمامی شافیعیی و مالیک و
ئه‌حمه‌د و ئه‌بو حه‌نیفه‌ی که‌وا ئه‌و که‌سه‌یان به‌کافر داناوه که ده‌لین: خودا
جیه‌هت و لاو لاشه‌ی هه‌یه" ^{٤٢}.

^{٤١} سیوطی گێڤاویه‌تیه‌وه له (الأشباہ والنظائر)(٤٨٨).

^{٤٢} (منهاج القويم)(٢٢٤). وته‌که‌ی باوکی غه‌زالی کۆتایی پێ هات.

وه ئه‌بو سه‌عیدی خه‌رپزایش ده‌فه‌رمووی: "هه‌رکه‌سی و گومان بیات به‌خشینی هی‌زو و توانا ده‌گاته داوایه‌که‌ی ته‌وه خۆی ماندوو ده‌کات، هه‌ر که‌سی‌کیش پی‌ی وایت به‌بی تی‌کۆشان ده‌گات ته‌وه ته‌ن‌ها هی‌واو تاوات ده‌خوازیت"^{٤٣}.

^{٤٣} ئه‌بو سه‌عید ته‌حه‌دی کورپی عی‌سای خه‌رپزاه، خه‌لکی به‌غداده، هاوه‌لایه‌تی زوننونی می‌سری و نوباجی و ته‌بو عوبه‌یدی بوسری و سه‌ری سه‌قه‌تی و بی‌شری حافی و غه‌یری ته‌وانیشی کردوو. سالی له‌ دایک‌بوونی دیار نیه، ته‌ما له‌ سالی ٢٧٧ کۆچی وه‌فاتی کردوو. که‌سی‌کی زاناو خواناس و زاهیدبوو. ته‌بو سه‌عیدی خه‌رپراز ده‌فه‌رمووی: "هه‌موو ژوو‌ره‌ویه‌ک پی‌چه‌وانه‌ی ده‌ره‌وه‌ بی‌ ته‌وه باتل و پووچه. وه‌ هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: "ئیبلیسم له‌ خه‌ودا بی‌نی که‌ به‌ لامدا تی‌په‌ری له‌ جی‌گه‌یه‌ک، منیش گۆتم: وه‌ره، ته‌وه چیه‌ته؟ ته‌ویش گۆتی: چی له‌ ئیوه بکه‌م، ئیوه ته‌وه‌تان له‌ نه‌فسه‌کانی خۆتان لادا که‌ به‌هۆیه‌وه‌ فیل له‌ خه‌لکی ده‌که‌م. منیش گۆتم: ته‌وه چیه‌ ته‌وه شته؟ ته‌ویش گۆتی: دونیا. جا کاتی رۆ‌یشت ئاورپکی له‌ من دایه‌وه‌وه‌ گۆتی: جگه‌ له‌وه شتی‌کی

وه ههروهها واسیطي ئهفهرمووی: "مهقامات و پله و پایهکان چهند بهشیکن دابهشکراون، وه سیفته و ناوانیکیشیان ههیه دادهبری و پیت دهری، ئیتر چۆن به حههکهو جوولانهوه جرت و فرت و هاتن و رۆیشتن به دهست دین".

خۆشیشم ههیه بو ئیوه. گوتم: ئه و شته چیه؟ گوتی: هاوهلایهتی کردنی پروداوهکان (واته: به پروداوهکانی دنیا سهرقالت دهکات وهکو ههوالهکانی ئیمرۆکهو باس و خواسی پۆژگار). ههزرتی ئه بو سهعید له وتهیهکی تریدا دهفهرمووی: ئه وهندهی هاوهلایهتی صۆفیانم کرد له نیوان من و ئهواندا خیلافیک پروی نه دا. وه سهندهی وتهکهی سههروهش ئیمامی قوشهیری دهفهرمووی: گویم له ئه بو عبد الرحمانی سولله میه وه بو که دهیفه رموو: گویم له محمدي کوری عبد الله بو که دهیفه رموو: گویم له ئه بو جهعفهری صهیده لانی بو که دهیفه رموو: ئینجا ئه بو سهعید.

پېناسەى كوفر

پرسىيار له واسىطى كرا دهربارهى بى باوهپى بهخودا، ئەوئيش
فهرمووى: بى باوهپى و ئيمان و دونياو دوارپوژى له خوداوون و بو لاي
خودان و به خوداوهيه، گهپانهوهو كوئابى بو لاي خودايه، مانهوهو
تياچوون به خوداوهيه، مولك و دروستكردنئيش ههر بو خودايه.

جونئيد دهفهرمووى: پرسىيار له يه كئك له زانايان كرا دهربارهى
يه كتاپه رستى، فهرمووى: برىتى يه له يه قين.

پرسىياركه ريك پرسى: بوم روژشكه وه يه كتاپه رستى چيه؟

فهرمووى: مه عريفه ت هه بى به وهى جو له وه و هستانى
دروستكرا وه كان تهنه برىتين له كارى خوداو، له و كارهدا هاوه لى نيه، جا
ئه گهر ئه وه ت نه جامدا ئه وه خودات تاك و تهنه او (يه كتا) كرد وه.

پياويك هاته لاي زونوونى ميسرى و پئى وت: دو عام له لاي خودا
بو بكه، ئەوئيش پئى فهرموو: گهر به راستگويى له ته و حيددا به زانستى

په‌نھا پشتیوانیت لی بکریټ، ئەو زۆریک له دوای گیراوت بۆ په‌وانه ده‌کریټ، ئەگینا هاوارو بانگ که‌سی نقووم بوو له ئاودا رزگار ناکات.

واسیطی ده‌فه‌رمووی: فیرعه‌ون به ئاشکرا داوای خوايه‌تی ده‌کرد، موعته‌زیله به نه‌ینی ئەو داوایه ده‌که‌ن و ده‌لین: هه‌رچیم بوویت ده‌یکه‌م.

ئەبو حوسه‌یینی نووری ده‌فه‌رمووی: "یه‌کتاپه‌رستی بریتیه له هه‌ر خه‌یال و خاتیره‌یه‌ک ئاماژه به‌ خودا بکات له‌ دوای ئەوه‌ی خه‌یال و خاتیره‌کانی ته‌شبه‌وه‌ پێکچواندن ته‌نگی پێ هه‌لنه‌چن". (واته: ته‌شبه‌وه‌ پێکچواندن خوی گه‌وره به‌سه‌ر دل و ده‌روونتدا نه‌ی).

پرسیار له‌ ئەبو عه‌لی رۆزباری کرا ده‌باره‌ی ته‌وحید له‌ وه‌لامدا فه‌رمووی: ته‌وحید: بریتی یه‌ له‌ راسته‌وه‌ستانی دل به‌ دامه‌زراوی و جێگیربوون، وه‌ جیا‌بوونه‌وه‌ له‌ په‌که‌ستن (ته‌عطیل) و په‌تکردنه‌وه‌ی پێکچواندن، ته‌وحید له‌ یه‌ک وشه‌دایه: هه‌موو ئەوه‌ی بیرو ئەندیشه ته‌سه‌وری بۆ ده‌کات خوی گه‌وره به‌و جووره‌ نیه، به‌ ئایه‌تی ﴿لَيْسَ

كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾، واته: هیچ شتیك وه كوو
خودا نیه، وه زاتیكه بیسه رو بینه ره.

وه تهبو قاسمی نصر ئابادی ده فهرمووی: "به هشت به مانه وهی خودا
ده می نیته وه، یادی خواو به زهیی و خوشه ویستی تهبو تۆ به مانه وهی
خودا ده می نیته وه، جا جیاوازی زۆر هیه له نیوان تهبو به مانه وهی
خودا ده می نیته وه له گه ل تهبو به مانه وهی تهبو بۆی ده می نیته وه". (بۆ
نمونه: به هشت مانه وه که ی به هووی خودایه، تهم زیکو تهبو و پرادو
مه عریفه ت و وینه ی تهمانیش مانه وه که یان به خودی خواوه یه، چونکه
په یوه ندی به خودی زاتی ئیلاهییه وه هیه، تهما به هشت له غهیری زاتی
ئیلاهییه).

جا تهمه تهبو قاسمی نصر ئابادی ده یلی له لوتکه ی تیگه یشتن و
پیگه یشتندایه، تهبو هلی حق ده لین: سیفه قه دیه کانی زاتی خودا
به مانه وهی خودا تهمینه وه، لهم بابه ته به تاگابه به راورد به وهی به

هیشتنه وهی خودا ده مینیتته وه، به پیچه وانهی شه وهی سه ریپچی که رانی
ته هلی حهق ده یلین، بویه شه وانه سه ریپچیان له حهق کرد.

محمدی کوری حوسه یین ده فهرمووی: "گویم له نه صر ئابادی بوو
ده یفه رموو: تو له نیوان سیفه ته کانی کردارو سیفه ته کانی زاتدا دیت و
ده جیت، ههردووکیان به حهقیقهت سیفه تی خودان، گهر له مه قامی
په رتبوندا سه رگهردانت بکات شه وه هاوملت ده کات به سیفه ته کانی
کرداری خۆی، گهر تۆی گه یانده مه قامی کو کردنه وه هاوملت ده کات به
سیفه ته کانی زاتی خۆی. شه بو قاسم نه صر ئابادی شیخی سه رده می خۆی
بووه.

شه بو ئیسحاقی ئیسفه رایینی ده فهرمووی: که له به غدا گه رامه وه له
جامیعه ی نه یسابوور بابه تی رووحم ده وته وه، شه و قسه م لیکنده دایه وه که
رووحم دروستکراوه، شه بو قاسم نه صر ئابادی دوور له ئیمه دانیشتبوو،
گوئی بو قسه کاتم ده گرت، دوا ی شه وه به چه ند رۆژیکی که م له گه لمان
تیکه ل بوو و به محمدی کوری فه رپرائی وتبوو: شایه تی ده ده م من سه ر له

نوی له سهر دهستی ټه و پیاوه (ټامارهی به من کردبوو) موسلمان
بوومه وه.

ټیبراهیمی کوری فاتک ده فرمووی: گویم له جونیدی به غدادی بوو
دهی فرموو: چوڼ که سیڅ هاوشیوه و هاوتای نه بیټ په یوه ست ده بی به
که سیڅ که وه که هاوشیوه و هاوتای هه یه (که مرؤقه)؟!

ټه و زور دووره و گومانیکه جیگه ی سهر سورمانه مه گهر به لوتفی
"الطیف" له و شوینه وه که په بردن و ټه ندیشه و دهره دان بوونیان نیه،
مه گهر ټامارهی که یه قین و دهسته بهر کردنی ټیمان نه بی.

به یه حیای کوری مه عاز گوترا: دهر باره ی خودا هه و الم بدی.

فرمووی: خودایه کی تا کو ته نه یه.

پی گوترا: ټه و چوڼه؟

فرمووی: پاشایه کی به تواناو به دهسه لاتته.

پیی گوترا: ئەو له کوێیه؟

فهرمووی: له چاودێریه کاندایه.

پرسیار که ره کهش گوتی: پرسپاری ئەوهم لی نه کردی.

فهرمووی: جگه له وه سیفته تی مه خلوقه، به لام سیفته تی خودا ئەوه هه وائمه پیدای.

ئەبو عەلی رۆزباری ده فهرمووی: "ئەوهی ئەندیشه به نه زانین ته سه وری بو ده کات و پییوایه خودا به و جوړه یه ته نها ئەندیشه یه و ژیری به لگه یه له سه ره ئەوهی خودا پیچه وانهی ئەو ئەندیشه یه".

ئین و شاهین ده رباره ی "له گه لبون" پرسپاری له جونه یه کرد و تی: "له گه ل" دوو مانای هه یه: له گه ل پیغه مبه ران به سه رخستن و له نگه ریگرتیان، خودا ده فهرمووی: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ﴾

﴿٤٤﴾، واته: من له گه‌لثانم و گویبستی ئیوهم و ده‌بینم. له گه‌ل خه‌لکی به گشتی به‌زانست و ده‌وره‌دان ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا﴾^{٤٥}، واته: سی کس پی‌که‌وه چپه بکه‌ن ئەو چواره‌میانەو پینچ کەس بەیە کە‌وه چپه بکه‌ن ئەو شه‌شه‌میانەو که‌متر بن له‌وه یا زیاتر بن له ههر شوینی بن ئەو له‌گه‌لیانه (واته: به‌زانست و ده‌وره‌دانی خو‌ی له‌گه‌لیانه). ئیبن و شاهین گوتی: نمونه‌ی وه‌ك تو‌ شایسته‌یه بی‌ت به‌ ری‌نیشاندەری ئوممه‌ت بو‌ لای خودا.

^{٤٤} سورة طه: ٤٦

^{٤٥} سورة المجادلة: ٧

عه‌رش

پرسیار له زوننونی میسری کرا ده‌باره‌ی ئەم ئایه‌ته ﴿الرَّحْمَنُ عَلٰی
الْعَرْشِ اسْتَوٰی﴾^{٤٦}، فهرمووی: ئیسپاتی زاتی کردووه و نه‌فی
مه‌کانیشی کردووه. ئەو مه‌وجوده هه‌ر به‌زاتی خۆی، وه شته‌کانیش
مه‌وجودن به‌حیکمه‌تی خۆی، هه‌رچۆنیک‌کی بووی.

وه پرسیار له شیبلی کرا ده‌باره‌ی وته‌ی خوای گه‌وره ﴿الرَّحْمَنُ عَلٰی
الْعَرْشِ اسْتَوٰی﴾^{٤٦} فهرمووی: الرحمان که خودایه هه‌ر هه‌بووه، وه
عه‌رشیش دروستکراوه، وه عه‌رشیش به‌خوداوه وه‌ستاوه.

وه پرسیار له جه‌عفه‌ری کوپی نوصه‌یر کرا ده‌باره‌ی وته‌ی خوای
گه‌وره ﴿الرَّحْمَنُ عَلٰی الْعَرْشِ اسْتَوٰی﴾^{٤٦} فهرمووی: "زانستی خودا

^{٤٦} سورة طه: ٥

په یوه سته به هم موو شتیک، هیچ شتیک له شتیکې تر به قه د هیندهی
خوا له و نزیکت نیه".

وہ ٹیمامی جہ عفری صادق دہ فرمووی: "ہر کہ سی بانگہ شہی
تہوہ بکات خودا لہ ناو شتیکدایہ یان لہ شتیکہ یان لہ سہر شتیکہ تہوہ
ہاوہ لی بؤ خودا برپارداوہ، چونکہ گہر خودا لہ سہر شتیک بواہ
ہہ لگیرو دہ بوو، وہ گہر لہ ناو شتیکیش بواہ سنووردار دہ بوو، وہ گہر
لہ شتیکیش بواہ دروستکراو دہ بوو".

ٹیمامی جہ عفری صادق لہ سہر ثایہ تی ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى﴾^{۴۷}
دہ فرمووی: "ہر کہ سی وا وہم و تہ ندیشہ بکات کہ خودا خودی خوئی
نزیکبوتہ وہ تہوہ لہ ویدا ماوہ و دووری داوہ تہ پال خودا، نزیکبوتہ وہ
تہوہ یہ: تا لہ بہندہ نزیکت بییتہ وہ زیاتر دووری دہ خاتہ وہ لہ جوڑہ کانی
ناسراوہ کان چونکہ نہ نزیک بوونہ وہ یہ وہ نہ دووریش".

^{۴۷} سورة النجم: ۸

وه به دهست و خهتی ئوستاز ئه بو عهلی (نوسراویکم) بینی که به
صوفیهک گوترا: خودا له کوویه؟ ئه ویش گوتی: دهک خوا دوورتخاته وه،
له گهلا ئه ودا داوای کویندهریتی ده که ی؟!

وه ئه بو سه عیدی خه پرازیش ده فهرمووی: "حه قیقه تی نزیکتی: بریتیه
له ونکردنی ههستکردن به شته کان له دلدا، وه ئارامی ویزدانیشه به ره و
لای خوای گه وره".

وه ئیبراهیمی خه وواصیش ده فهرمووی: "چومه لای پیاویک که
شهیتان دهستی لی وه شانده بو، منیش بانگم ده دا له نیو گوچکه کانی،
جا شهیتان له نیویدا بانگی کردم: "لیم گه ری با بیکوژم، چونکه ده لی:
قورئان دروستکراوه".

وه ئین و عه طائیش ده فهرمووی: خوای گه وره کاتی پیته کانی
دروستکرد کردیه نهینیه کی خوی، وه کاتی کیش ئاده می دروستکرد
سه لامی له سه ر بی ئه و نهینیه ی تیدا بلاو کرده وه، جا ئه م نهینیه شی

بلاو نه کردووه ته وه له نیو یه کیك له فریشته کانیدا، له وه وه پیته کان به سهر زمانی ئاده مدها هاتووه سهلامی له سهر بی به پیی هونه ره کانی گوتن و هونه ره کانی زمانه کان، وه خوی گه وره وینه هایه کی بو داناوه، جا ئین و عه تا راشکاوانه لیدوانیدا کهوا پیته کان دروستکراون.

وه سه هلی کوری عبد الله ده فهرمووی: "بیگومان پیته کان زمانی کردارن، نهک زمانی زات بن، له بهرته وهی کرداریکه له بهرکاردا (مفعول)".

فهرمووی: ته مهش لیدوانیکی ئاشکرایه کهوا پیته کان دروستکراون.

وه جونه دیدیش له وه لامی پرسیاره کانی شامیه کان ده فهرمووی: "پشت بهستن کرده وهی دله، وه ته وحیدیش وتهی دله، فهرمووی: ته مهش وتهی ته هلی ئوصوله، بیگومان که لام: مانایه که وه ستاوه به هوئی دله وه ته مهش له یه کی له مانا کانی فرمان و قه ده غه کردن و هه وال و ده سته که وتنی هه وال خوی ده بینیتته وه".

دووباره جونهد له وهلامی پرسیارهکانی شامیهکان دهفهرمووی:
"خودای حق خوی تهنیا کردووه به هوئی زانستی غهییهوه، جا دهزانی
تهوهی که بووه، وه تهوهیشی که دهبی، وه تهوهیشی که نابی، جا
ههروهک چۆن زانی که بووه تاواش دهزانی که چۆن دهبی".

حوسیینی کوری مهنصوریش دهفهرمووی: "ههر کهسی حهقیقهتی
تهوحید بزانی تهوه "بوچی و چۆن" لییهوه لادهکهوی و نامینی".

جونهدیش دهفهرمووی: "پیزدارترینی مهجلسهکان و بهرزترینی
دانیشتنهکان له گهل فیکرو (بیرکردنهوهیه) له مهیدانی تهوحیددا".

واسیطیش دهفهرمووی: "خوای گهوره دروستکراویکی پیزدارتری به
قهدهیندهی رووح دروست نه کردووه، چونکه راشکاوانه دهلی: رووح
دروستکراوه".

ئوستازو ئىمام زەينولئىسلام ئەبو قاسىمى قوشەيرى پەجمەتى خىواي لى
بى دەفەرمووى: "ئەم چىرۆكانە بەلگەيە لەسەر بىروباوەرى مەشاىخە
صۆفياە كان كە بەرامبەرەو موافىقى وتەكانى حەقخوازانە لە بابەتەكانى
ئوصول".

ئىمەش كورتمان كردهو لەسەر ئەو ئەندازەيە لە ترسى دەرچوونمان لە
كورتكردنەو پوختە كردن.

خولاصه

ئوستاز زهینولئیسلاام ئه‌بو قاسمی قوشه‌یری ده‌فهرمووی: "ئه‌مه‌ چه‌ند به‌شیکه‌ که‌ پروونکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری مه‌شایخه‌کانی له‌ خوگرتوه‌ له‌ بابته‌کانی ته‌وحید، هه‌روه‌کوو له‌وه‌و پێشدا به‌ ریزبه‌ندی باسما‌ن لیوه‌ کرد".

مه‌شایه‌خه‌کانی ئه‌و ریگایه‌ به‌ پیی قسه‌و ده‌سته‌و نووسینه‌کانیا‌ن ده‌باره‌ی ته‌وحید ده‌فهرموون: خوی حه‌ق سبحانه‌و تعالی، مه‌وجووده‌، قه‌دیم و هه‌ر هه‌بووه‌، تا‌ک و ته‌نیا‌یه‌، دانا‌یه‌، توانادا‌ره‌، زانا‌یه‌، زا‌له‌، به‌ سوژه‌، خاوه‌ن ویسته‌، بیسه‌ره‌، شکو‌داره‌، به‌رزه‌، قسه‌که‌ره‌، بینه‌ره‌، گه‌وره‌و موته‌که‌بیره‌، خاوه‌ن ده‌سه‌لا‌ت و توانسته‌، زیندوه‌، تا‌که‌، ماوه‌یه‌و هه‌ر ده‌می‌نیته‌وه‌، پشت و په‌ناو رازو نیاز‌ی خه‌لکه‌.

وه‌ زانا‌یه‌ به‌هۆی زانسته‌وه‌، وه‌ توانادا‌ره‌ به‌هۆی توانسته‌وه‌، خاوه‌ن ویسته‌ به‌هۆی ئی‌را‌ده‌وه‌، بیسه‌ره‌ به‌هۆی بیسته‌نه‌وه‌، بینه‌ره‌ به‌هۆی

بیینه وه، قسه که ره به هۆی قسه وه، زیندروه به هۆی زیندوویتییه وه،
ئه مینیتته وه ش به هۆی مانه وه.

وه یه دانی هه یه که سیفه تانیکی خوای گه ورهن، به هۆیانه وه چی بووی
دروستی ده کات، پاکی و بیگهردی بو ئه و که دیاری بکری (به
بوونه وه ره ان بشو به پیندری).

وه وه جهی هه یه ^{٤٨}، وه سیفاتی زاتیسی تایبه ته به زاتی، ناگوتری:
ئه وه ئه وه، وه ئه وه ش غه یری خۆیه تی، به لکوو سیفه تانیکی هه میسه یی
و به رده وام و بی برانه، وه خوای گه وره هه ره له زاتی خۆیدا تاك و ته نه یه،
به هه یچ شتیکی دروستکراوانی ناچی، وه هه یچ شتیکیش له
دروستکراوانی له و ناچی، جهسته و لاشه نیه، وه جه وه ره و (ته نوچکه) وه

^{٤٨} وه جهو یه دو ساق و وینه ی ئه مانه له فزی هاوبه شن له زمانی
عه ره بیدا، هه ره بو یه ش دروست نیه به هه مان مانای زا هیر ته رجه مه
بکریت، هه ره بو یه ش له پیشریش زۆر له سه ره ئه مانه ره ویشتن ده توانی
بگه ریته وه بو ئه وی.

عه‌ره‌زو (لابه‌لا) نیه، وه سیفات‌ه‌کانیشی لابه‌لا نین، وه له وه‌هما‌کانیشدا ته‌سه‌وری بۆ ناکاری، وه له عه‌قله‌کانیشدا نه‌ندازه‌و ته‌قدیری بۆ ناکاری، وه جیهه‌ت و لاو شوینی نیه، کات و زه‌مان به‌سه‌ر نه‌ودا گوزره‌ر ناکه‌ن (شمولی نه‌و ناکات)، وه دروستیش نیه وه‌صفی بکری به‌زیاده‌و نو‌قستان، وه شیوه‌و بر شمولی ناکات، وه کۆتایی و سنوره‌کان نه‌و قه‌ت‌ع ناکه‌ن، وه دروست‌کراویک تی‌که‌لی نابێ، وه که‌سی نیه هانی بدات له کردنی کرداریک، وه دروستیش نیه ره‌نگ و شیوه‌ی بۆ بریار بدری، وه هیچ کۆمه‌کی و یارمه‌تیه‌ک نه‌و سه‌رناخات، وه نه‌ندازه‌کراویکی‌ش له توانستی نه‌و ده‌رناچی، وه هیچ فیتره‌تی‌کی‌ش له حیکمه‌تی نه‌و جیانا‌بیته‌وه، وه هیچ شتی‌کی‌ش له زانستی نه‌و ون نابیت، وه پیی ناگوتری چۆن نه‌و کردارانه‌ی دروست ده‌کات و لۆمه‌شی له‌سه‌ر ناکری، وه پیی ناگوتری: له کو‌ییه‌؟ وه چ شیوازیک، وه‌چۆنیه‌تیه‌که‌ی؟ وه ده‌ستپییکی وجودیشی ناکری هه‌تاوه‌کوو بگوتری: که‌ی بووه‌؟ وه مانه‌وه‌که‌شی کۆتایی نابێ هه‌تاوه‌کوو بگوتری: نه‌جه‌ل و کاته‌که‌ی ته‌واو بوو، وه ناگوتری: بۆچی وای کرد له‌وه‌ی که‌ ده‌یکات، چونکه‌ هیچ

عیللهت و هوئیەك نیه بۆ کرداره‌کانی، وه ناگوتری؛ ئەو چیه؟ چونکه
رەگەزی نیه هه‌تاوه‌کوو شیوهی به‌نیشانه‌کانی جیابکریتەوه، ده‌بینری
نەك به‌ به‌رامبه‌ریتی (وهك بینینی من و تو)، وه‌ غه‌یری خۆیشی ده‌بینی
نەك به‌ به‌رامبه‌ریتی (وهك بینینی من و تو)، دروست ده‌کات نەك بۆ
ده‌ست بردن و سه‌رقالبوون و خه‌ریك بوون، كۆمه‌له‌ ناویکی جوان و
سیفه‌تانیککی به‌رزی هه‌یه، چی بووی ده‌یکات، وه‌ به‌نده‌کانیش بۆ حوکم
و بریاری ئەو زه‌یلیل و زه‌بوونن، هه‌یچ شتیك له‌ ده‌سه‌لاتی ئەو گوزه‌ر
ناکات مه‌گه‌ر ئیلا به‌ ویستی ئەو نه‌بی، وه‌ هه‌یچ شتیکیش له‌ موئکی
ئەودا روونادات جگه‌ له‌وه نه‌بی که له‌ پێشدا قه‌زاکی نوسراوه، وه
ئەوه‌یشی که ده‌یزانی له‌ دروستکراوانی که ده‌بی ئێراده‌ی کردوه که
ده‌بی، وه‌ ئەوه‌یشی که ده‌یزانی نابیتن ده‌کری و دروسته‌ بی، وه‌ گه‌ر
ئێراده‌شی له‌سه‌ر بی نابی، به‌ده‌یه‌ینه‌ری شته به‌ده‌سته‌تاه‌توه‌کانی
به‌نده‌کانه، چاکه‌و خراپه‌که‌ی، وه‌ داھینه‌ری هه‌موو ئەو شتانه‌یه که له‌و
جیهانه‌دا بوونی هه‌یه هه‌ر له‌ شته به‌رجه‌سته‌کان و شوینه‌واره‌کان،

که میان وه زۆریان، وه نیرهری پیغه مبه رانی خۆیشتی بو ئومه ته کان به بی
ئه وهی له سه رهیشی واجب بی تا بو یان بنی پی.

وه له سه ر زمانی پیغه مبه ران سه لات و سه لامی خویان له سه ر بی
مرۆفه کان ملکه چ و ژیر بارکراون، که هیچ ریگه یه ک نیه بو که سی
تا وه کوو گله یی و په لپ و ئیعت پراز بگری له خوی گه وره، وه پشتگیری
پیغه مبه ری ئیمه شی کردوه صلی الله علیه وسلم به موعجیزاتی
ناشکرا، وه به ئایه تانیکی روشن، به جوړیکی وا که هه موو بیانوه کانی
بنبر کردوه (تا وه کوو کهس گله یی نه کات)، وه یه قینیشی ده رخستوه و
ته مومژی پروانده ته وه، وه له دوی وه فاتیشی حه زه ی ئیسلامه تی
پاراست به هۆی خه لیفه راشیدینه کانه وه، پاشان به پاسه وانانی خوی حه ق
سه ری خست و به هۆی ئه و به لگه دینیانه ی که پرونی ده کرده وه له سه ر
زمانی ئه ولیاکانی، ئومه تی حه نه فی پاراستوه له کو بوونه وه یان له سه ر
گومراهه تی، وه ماده دی باتل و پووچیتیان بنبر کرد به هۆی چه قاندنی
به لگه کان. وه خوی گه وره وه عده ی خۆی هیئایه جی به سه رخستنی

دینه‌که‌ی به و ته‌ی خو‌ی: ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ

الْمُشْرِكُونَ﴾^{۴۹}، واته: بو شه‌وه‌ی دینی ئیسلام به‌رز بکاته‌وه

به‌سه‌ر هه‌موو دینی‌کدا شه‌گه‌رچی موشریکه‌کانیش پییان ناخۆش بی.

^{۴۹} سورة التوبة: ۳۳

ناوه پړۆك

لاپهړه	بابهت
۱	پيشه كى ليكولر
۵	پيناسه يه كى ئيمامى قوشه ييرى
۸	ته و حيدو بنه ماكانى عه قيده لاي مه شاينه صوفيه كان
۱۱	ناسينى خودا
۲۱	سيفه ته كانى خودا
۲۷	گفتوگوييه كه له گهل شيخ ئين و ته يمه له باره ي هه بوونى مه خلوقات له گهل خودا به هه ميشه يي
۴۶	پيناسه ي ئيمان
۵۹	پيناسه ي كوفر
۶۶	عه پرش
۷۲	خولا صه

